

Kupiti
Šentjurske

NOVI

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE novice
1998

352(497.4 Šentjur)

0052305,7

COBISS

COBISS

28. julij 1998

letnik: V

št.: 7

cena: 150 SIT

poština plačana pri pošti Šentjur

Vode, vode...

**ASFALNI MEŠALEC
PREMEŠAL OBČINSKI SVET
DOLGO VROČE (IN DEŽEVNO)
POLETJE V SLIKI IN BESEDI
ZBOGOM DOBJE
DEMOKRACIJA RAZSAJA
TUDI PO ŽUPNIJAH
BORCI - REVOLUCIJA ŠE ŽIVI!**

Bohorč
BOHORČ

Šentjur
TEL.: 743-095
Se priporočamo!

Pizzeria
ČRNI BARON
tržnica Šentjur

Vsak dan od 11.-20. ure in ob
nedeljah ter praznikih od 17.-20. ure
DOSTAVA PIZZ NA DOM
TEL.: 743-445

- izvedba elektroinstalacij in strelododov
- trgovina z elektro materialom
- projektiranje, nadzor in meritve

**ELEKTROINSTALACIJE
IN TRGOVINA**

ANTON SELJČ s.p., Tel.: 743 316, 0609 611 603

ElektroBUM TRŽNICA
Trgovina z elektro materialom **ŠENTJUR**

Velika izbira avto radiov

AKUSTIKA
BLAUPUNKT

ZUNANJE STOJEČA SVETILKA

ŽE OD 5.070,00 SIT

VARČNA ŽARNICA 20W

1.643,00 SIT

SUPER CENA

KABEL PGP 3X1,5 43,50 SIT

C & C
Podjetje za trgovino
in marketing d.o.o., Šentjur

**OMV -
ISTRABENZ**

POD PRIJAZNO STREHO

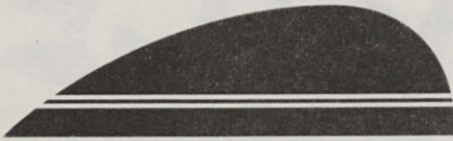
**VROČI DNEVI, HLADNA PIJAČA,
KLIMATIZIRANI PROSTORI**

Vabimo vas, da si v vročih poletnih dneh v naši
trgovini nabavite osvežujočo hladno pijačo ali se
ohladite v prijetno ohlajenem bistroju.

Veseli vas bomo vsak dan, tudi ob sobotah in
nedeljah od 6. do 22. ure.

OMV ISTRABENZ BS ŠENTJUR

PREVOZI - TRGOVINA

OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

PETER JERŠIČ, UL. LEONA DOBROTIŃKA
(NASPROTI KLAVNICE), ŠENTJUR

NUDIM VAM:

VSE VRSTE OPEK
SCHIEDEL DIMNIKE,
CEMENT, APNO, MIVKO,
RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN
TLAKOVCEV, NOSILCE, POLNILA,
BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP,
DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE

izolacije **NOVOTERM IN TERVOL...**

POSEBNE UGODNOSTI:

**MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER
RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM**

PONUDBA MESECA:

- * OPEKA MODUL ORMOŽ
- * TLAKOVCI PODLESNIK

izredno nizke cene

063/740-084, MOBITEL: 0609 624-091 **DELOVNI ČAS:** VSAK DAN: 7.00 - 18.00, OB SOBOTAH: 7.00 - 13.00

UNITREJAN

Storitveno, trgovsko podjetje
TREBOVC JANI

Šentjur, Goričica 12a,
tel./fax: 063/743-393
mobitel: 0609 627 924
GSM 041 627 924

**NUDIMO
VAM
TUDI**

rabljena vozila
prenos lastništva vozila
splošni servisi osebnih avtomobilov

**avtokleparska popravila na ravnalni
mizi GLOBALJIG**

**avtoličarska priprava na sistemu SPANESI
lakiranje avtomobilov v lakirni komori (peči)**

TRGOVINA BARV IN LAKOV
Mešalnica avtolakov SIKKENS -
MOBIHEL - K.H.

vse vrste razredčil in trdilcev
brusilni papir 3M - SIA
kiti - brizgalni kit - fillerji - prinerji
razni zaščitni materiali
olja - svečke - filtri
Prodaja osebnih vozil -
krediti z 9% obrestno mero
Odkup karamboliranih vozil

TRGOVINA Rosana

Zidar Metka, s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur,
telefon: (063) 743-472

**Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa**

**V MESECU AVGUSTU VAM POLEG
NAJUGODNEJŠIH CEN, KI SO PRIMERNE
ZA VSAK ŽEP NUDIMO**

PRI NAKUPU NAD 5.000,00 SIT

V ČASU POČITNIC SMO POSEBEJ ZA VAS PRIPRAVILI
PESTRO IZBIRO OBLAČIL ZA PROSTI ČAS, od kopalk,
kratkih hlač, raznih majic, do trenerk, dolgih hlač in jeansa.

Še vedno imamo na zalogi najcenejše spodnje perilo:

- otroške spodnje hlače 170,00 SIT
- ženske spodnje hlače 190,00 SIT
- moške spodnje hlače 210,00 SIT

Za vaše šolarje pa smo pripravili veliko izbiro šolskih potrebščin-
od radirke do copatov

delovni čas:

delavnik od 8" do 18"
sobota od 8" do 12"

**pridite v trgovino Rosana
prepričajte se sami**

Slomšek

Bogve, če se je Slomšku kdaj sanjalo, da bo postal eden najbolj slavni Slovencev in tudi naš prvi svetnik. Tvegala bom oceno, da ne. Ne štejem med poznavalce Slomškovega dela, toda tisto, kar poznam, bolj govori o razumnem, ambicioznem, delovnem in sposobnem človeku kot o svetniški osebnosti. S svojo širino, delom in mislijo očitno ni zaznamoval le svojega časa, temveč uspešno na različne načine vznemirja tudi sedanje slovenske rodove, v preteklih desetletjih kot politični zapostavljenec, dandanes pa že kot idol.

Bodoči škof in svetnik je svojo kariero začel pod znamenitim orehom, ko je "solil pamet" svojim pastirskim vrstnikom. Kot bogoslovec v Celovcu je poučeval vrstnike v slovenščini, kasneje pa je njegovo pot po slovenskih župnijah spremljal razcvet verskega in kulturnega življenja. Njegova "Blaže ino Nežica v nedeljski šoli" je postala prava uspešnica in so jo menda uporabljali tudi kot priročnik pri študiju pedagogike, pa čeprav znan Slomškov rek "Šiba novo mašo poje" ne kaže ravno na izvirnost njegovih pedagoških prijemov. Mnogi teksti z vseh področij življenja, ponarodele pesmi, Drobtinice, Mohorjeva družba v Celju, bogoslovje v Mariboru in zlasti še prenos škofije iz Št. Andraža v Maribor so njegovi nesporni mejniki slovenske narodne kulture. Četudi Slomškova verska vnema ni sporna, je vendarle zgodovinsko verjetno v drugi vrsti. "En hribček bom kupil, bom trto sadil, prijatlje bom vabil, še sam ga bom pil". Ali pa: "Slovenca Slovenca vabi: Če se ti pit ne gabi, tak pridi v gorco k nam, smo dobre volje tam." Prav nič svetniškega ni čutiti v teh verzih. In če je res, da je prijateljeval tudi s Prešernom, ki je bil znan "odpadnik in razuzdanec", potem je jasno, da je bil Slomšek eden izmed "navadnih ljudi". Prešeren si ga je nekajkrat prav nič bogaboječe, že skoraj nespoštljivo privoščil v svojih zbadljivkah. Slomškovo škofovsko inavguracijo je pospremil z verzom: "Nekdaj je zlomek bil hudič, je zlomek bil hudiček; zdaj Zlomšek je postal na Štajerskem - škofiček." Ali pa, ko je Slomšek kot mlad duhovnik izdal knjigo za dekleta "Kerščansko devištvo", v kateri se je močno zavzemal za čistost, ga je Prešeren spet nonšalantno ošvrknil: "Ker stara para zlomek

devištva preveč vzela, je mljaši njega Zlomšek predajati ga začel".

Seveda Prešernov odnos do Slomška ni merilo njegove svetlosti ali nesvetosti, je pa posreden izraz škofove prisotnosti in ljudskosti. Skorajšnje Slomškovo svetništvo bo verjetno marsikaj spremenilo in tudi ogrozilo (skrivilo?) zgodovinski lik tega slavnega Ponkavljanca. Že do sedaj se je dogajalo, da je bila zviška zavrnjena vsaka beseda o Slomšku, ki ni bila pretehtano spoštljiva, svetniški sij pa lahko bistveno zasenči Slomškovo zgodovinskost.

Franc Kovač

Kri rešuje življenja

Zaradi pomanjkanja krvi RK poziva k sodelovanju vse zdrave ljudi, ki cenijo zdravje, spoštujejo človeka in življenje!

Krvodajalska akcija bo v petek, 21. avgusta, od 7. do 13. ure v prostorih OŠ F. Malgaja v Šentjurju!

Sekretar OZ RK: Slavko Slejko

PGD Prevorje vabi v soboto, 1. avgusta, ob 18. uri na slovesnost ob 25 - letnici društva in predaji gasilskega avtomobila. Na veselici na igrišču bodo igrali bratje Poljanšek.

Preganjajo poletno mrtvilo

Študentski klub mladih Šentjur prireja v petek, 31. 7. ob 21h, v šentjurskem kulturnem domu zabavnoglasbeno prireditev. Igrala bo skupina Deseti brat.

**Naslednja številka
Šentjurskih novic izide v
torek, 25. avgusta 1998**

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/723-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslova uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur; D. Kvedra 11, Šentjur. Telefon: 743-561, 741-500. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-601-24123.

Asfaltni mešalec uspešno premešal Občinski svet

Julijsko sejo občinskega sveta je zaznamovala obravnava predloga za spremembo prostorsko ureditvenih pogojev (PUP) za Planinsko vas oziroma prva stopnja procesa legalizacije postavitve asfaltnega mešalca last Nizkih gradenj in cementninarstva Mirko Kovač. Po vseh proceduralnih in neproceduralnih pripravah, lobiranjih, zbiranjih podpisov za in proti, čustvenih izbruhih, sestanku na licu mesta in očitno tudi močnemu angažmaju cestnega lobija in celo LDS ekološkega foruma iz Ljubljane, je bilo pričakovati nadvse ostro polarizacijo tudi v Občinskem svetu. Pa z "mesarskim klanjem" ni bilo nič. Po razmeroma medli razpravi, v kateri so prevladovali odklonilni toni, je predlog za spremembo PUP dobil presenetljivo veliko večino. Kar 17 svetnikov je predlog podprlo in le 7 jih je bilo proti. Toda to je bil menda edini tovrsten predpis, o katerem se je v šentjurskem občinskem svetu glasovalo tajno, zaradi česar so takoj po seji mnogi namigovali, da so v ozadju "čudne" sile. Po razpravah svetnikov je bilo jasno, da so svetniki iz SLS (Osetova, Brglez, Cvikel, Koprivc) odločno proti, podobno se je opredelil edini razpravljalec iz vrst LDS (Gorečan), predsednik SKD Čokl je bil previden in ni tvegal odločitve, kako bo glasoval, Maruša (tudi SKD) pa je predlog gladko podprl. Trije svetniki iz SDS (Korže, Oset, Kovač) - vplivni član te stranke je tudi Mirko Kovač - so sicer ostro obsodili "izsiljevalski" način legalizacije te gradnje, a so se na koncu vendarle odločili za podporo. Po njihovem mnenju soglasje sveta KS Planina in 134 predloženih podpisov podpore krajanov Planinske vasi in okolice le odtehta pomisleke glede ogrožanja okolja in okoliške kmetijske proizvodnje. Niso pa podvomili v dejstvo, da bo postavitve mešalca ogrožala kvaliteto življenja najbližjih sosedov Perčiča, Koželja in Bohinca in so izrazili prepričanje, da se bo o teh zadevah dalo dogovoriti v nadaljnjih postopkih pridobivanja različnih dovoljenj. Nesporno je, da vsaka proizvodnja gotovo v določeni meri posega tudi v naravno ravnotežje, zanj je le potrebno najti ustrezno protiutež. Toda tudi SDS ni bila enotna, kajti Rudi Mestnišek je bil najostrejši kritik vseh postopkov okrog legalizacije te gradnje. Očital je pristranskost Občini (Ratajevi),

dvomil v ekonomsko upravičenost gradnje in sploh sopal žveplo in ogenj na vse strani.

Predsednica Osetova je najprej dala besedo obema sprtima stranema iz Planinske vasi. Mirko Kovač se je sicer v umirjenem in treznem nagovoru nekoliko sprenevedal, da ni vedel, da PUP za Planinsko vas ni urejen, toda njegovi trditvi, da je v igri skupno okrog 40 starih in novih delovnih mest, in da gre za vprašanje napredka v Pl. vasi, so svetniki očitno s simpatijo prisluhnili. G. Bohinc je govoril v imenu ogroženih sosedov. Več časa kot eksistenčni ogroženosti sosednjih kmetij je posvetil čitanju mnenja gospodarske zbornice o vprašljivih vplivih asfaltnih baz na okolico in ekonomski neupravičenosti novih gradenj, s čimer je priložil še nekaj polen na ogenj tistih (Oset, Korže, Maruša), ki so trdili, da so v ozadju monopolni interesi cestnega lobija.

Še najbolj zanimivo je gotovo ozadje pisne zahteve skupine svetnikov LDS, da naj bo glasovanje tajno. Ker je Gorečan kot edini razpravljalec LDS bil proti, stranka pa je očitno glasovala za, je jasno, da je LDS še enkrat dokazala svojo politično spretnost in je disciplinirano igrala na dve karti, na eno za javnost in na drugo za podporo Kovaču. Podobno je ravnala tudi SKD, le da manj očitno.

Ne glede na ta opažanja pa je dejstvo, da asfaltni mešalec ni bistveno dvignil temperature v Občinskem svetu. Neuradni komentarji po seji so bili, da je zmagal pragmatični duh in da na Kozjanskem kos kruha še vedno odtehta užitek ob pogledu na neokrnjeno pokrajino.

Aktualno v občini

Ta točka je praviloma županov show, tokrat pa so jo obilno izrabili s svojimi pripombami tudi drugi svetniki. Župan Malovrh je poročal o škodi po neurju s točo, a skoraj tri tedne po njej še vedno ni imel konkretnih števil o njej. Ljudje škodo še prijavljajo, dve komisiji pa neutrudno delata, je dejal. Zdolšek s Ponikve mu je očital, da občinske službe še dva dni po neurju niso ustrezno reagirale.

Približevanje Slomškovega svetništva in temu pripadajoče čestitke so dale snov za drugo najobsežnejšo temo te točke. Ponkovičjana Korže in Zatler sta takoj pristavila svoja lokalna lončka: Občina naj bi

do posvetitvenega slavlja asfaltirala cesto do Sloma, zgradila most pri železniški postaji in parkirišča na Ponikvi.

Kot je povedal župan, se bo začel ples okrog nadvoza pri Zikošku. Železnica bi želela takoj k nadvozu navoziti odvečne količine gramoza, nastale pri rekonstrukciji proge, toda ker je država za nadvoz letos namenila vsega le 1 milijon SIT, za pripravo planuma in utrjevanje obvoznih poti pa bi bilo potrebnih okrog 30 milijonov, so svetniki odvezali mošnjiček svojih naslednikov in temu namenili 20 milijonov iz proračuna za prihodnje leto ter tako rešili državo iz zagate. Če se je za to uslugo država oddolžila s "predvolilnimi asfaltnimi zaplatami" od centra Šentjurja do železniškega prehoda pri Urbajsu, župan ni povedal.

Kot aktualna zadeva se je pojavila še županova blokada ustoličitve direktorja Stanovanjskega sklada (za to funkcijo naj bi se spopadla podžupan Pungartnik in Marjana Mastnak), ker menda država kani narediti konec takšnim občinskim skladovniškim igricam.

Nič manj aktualna ni bila zahteva svetnika Maruše, ki je ugotovil, da ima nedavno izglasovani Odlok o nadomestilu za uporabo mestnega zemljišča velike luknje in ga je potrebno takoj spremeniti, saj bo sicer finančno uničil nekatere večje lastnike stavbnih zemljišč in povzročil novo nacionalizacijsko nevarnost.

Kar nekaj vznemirjenja je povzročila tudi vest, da so se državne rezerve spomnile, da so pred desetletjem našim kmetom kupile nekaj deset glav goveje živine in bi sedaj najraje videle, če bi jim kmetje ta denar vrnili. Gre za okrog 70 milijonov SIT, nekateri od dobitnikov tega denarja pa že vrsto let nimajo niti repa več v hlevu. Kot je povedal g. Leskovšek (SLS), vračanje ne pride več v poštev, ker je zadeva takorekoč pozabljena. Zadevo bosta urejala župan in Zadruga.

Pobude in vprašanja svetnikov

Ker se mandat počasi izteka in je bila tokrat ta točka ena izmed zadnjih možnosti, da svetniki pokažejo privrženost svoji volilni bazi, so jo obilno napolnili s svojimi zamislimi.

Mestniška sta močno zaskrbeli cestna odseka od Črnoalice do Gorice in pa od

Avtobusne postaje do šole (prvi je v pristojnosti države, drugi pa KS), zasklelo ga je propadanje Vrečkotove kašče na Cecinjah, v imenu ravnateljcev pa je nasprotoval preimenovanju obeh šentjurskih šol. Korže (SDS) še vedno ni dobil odgovora, kdo bo plačal sanaciji strehe ponkovške šole, Artnak (LDS) je postavil serijo 10 vprašanj in pobud (poletne cene vrtcev, denar iz kamnolomov, uresničevanje odloka o odvozu komunalnih odpadkov, osni pritiski, sestava in pristojnosti komisij za ocenjevanje elementarnih škod...), Zupanc (LDS) še vedno zaman pričakuje ustoličenje komunalnega inšpektorja, most pri železniški postaji pa naj bi bolj kot Slomšek zahteval pojasnilo, zakaj ni med objavljenimi izobraževalnimi razpisi nobenega za LU Šentjur, Leskovšek (SLS) in Kolar (SKD) sta zahtevala asfaltne prevleke v Trški gorci in Bovšah, Zdolšek A. (SKD) se je zavzel za zvišanje dovoljenih osnih pritiskov na šentjurskih cestah (kar je hudo razjezilo Artnaka, ki je zagotovil, da kaj takega na cestah, ki jih je sam pomagal graditi, ne pride v poštev niti pod razno!), Vrečko (LDS) je hotel vedeti, kdaj bo otvoritev doma upokojencev, Mastnak (LDS) je ugotavljal, da se izgradnja OŠ Prevorje ni premaknila z mrtve točke, Zdolšek s Ponikve pa je zahteval, da se zapisniki s sej OS napišejo takoj po seji in pošljejo svetnikom v roku 10 dni (potem so "zglihali" na 20 dni). Za konec sem k poplavi pobud primaknil še svojo, in sicer sem si zaželel, da bi občinski ljudje končno odgovorili tudi na tri pobude šentjurskih socialdemokratov iz leta 1996 (ki jih je v

resnici že zdavnaj povozil čas, ker so se nanašale na organizacijo dela Občinskega sveta).

Pomagati strankam in Kozjanskemu

Ker je župan umaknil z dnevnega reda odločanje o spremembah občinskega statuta, o katerem smo na prejšnji seji plodno razpravljali in ga dali v pretres tudi vsem KS, prav vročih točk na dnevnem redu ni bilo več.

Že leta tlečo iskrico nesporazumov glede uporabe prostorov, ki so jih "podedovale" naslednice prejšnjih DPO, je župan pripravil predlog (namesto predsednikov političnih strank, ki jih je zadolžil Občinski svet), kako zadevo rešiti. Stranke, ki že imajo prostore v "Rdeči hiši", naj bi imele pravico do 10 m² prostora po 5 DEM za kvadratni meter, za razliko pa naj bi plačevale običajno najemnino (15 DEM/m²), "brezdomne" stranke pa bodo dobile ustrezno nadomestilo za komercialno najemnino v drugih najetih prostorih. Soglasje je bilo takoj doseženo, le da sta si največji stranki (SKD in LDS) pridobili pravico do 20 m² subvencionirane pisarniške površine.

Spet nov center za razvoj Kozjanskega

Nekoliko bolj sporno kot podpiranje strank, ki vendarle imajo določeno vlogo pri izgradnji občinske oblasti, se je vsaj meni zdelo ustanavljanje Združenja za razvoj Kozjanskega in Obsotelja (ZRKO), ki si ga je izmislil pod zvanečim imenom MER Evrocenter, Gubno, dr. Janko Belak iz Gubnega, sicer profesor Ekonomske fakultete iz Maribora. Čeprav je bil predložen program dejavnosti tega centra

silno posplošen, je župan Malovrh zanj navijal zelo odločno. Letna "članarina" za to združbo znaša resda le 1000 DEM, toda profesor Belak se nadeja, da bo v štirih letih za različne programe, projekte, študije in še kaj, od kozjanskih občin potegnil okrog 200.000 DEM, najmanj toliko pa še od drugih "nosilcev razvoja". Kako to, da profesor ne ve, da v Sloveniji že lep čas plačujemo s tolarji in ne z markami, župan ni povedal, a je svetnike, razen treh, ki smo se vzdržali pri glasovanju, gladko prepričal.

Kakšna osna obremenitev za šentjurske ceste?

Za večino lokalnih cest v Šentjurju znaša največja dovoljena osna obremenitev 4 oziroma 6 ton, kar po mnenju predsednika Obrtne zbornice Šentjur (v njej je 178 samostojnih avtoprevoznikov in več prevoznikov pravnih oseb) g. Bergleza pomeni, da marsikateri kamion niti prazen ne bi smel voziti po njih. Kazni za kršitelje znašajo tudi do 500.000 SIT. Nosilec pobude za spremembo tega predpisa Maruša (SKD), ki se je že sestel z nezadovoljnimi prevozniki in policisti, bo naletel na ogorčenega nasprotnika Artnaka (LDS), saj slednji trdi, da večina naših cest brez škode ne prenese niti te manjše osne obremenitve. Pobuda je dana, torej se nam na eni od prihodnjih sej obeta zanimiv spopad. Kompromis bo zelo težaven, zato tudi jesenske cestne blokade ene ali druge strani niso izključene.

F.K.

Asfaltni mešalec še nima zelene luči

Predsednica in podpredsednik Občinskega sveta Tatjana Oset in Rudi Mestinšek še nista vrgla puške v koruzo in bosta poskušala razveljaviti sklep Občinskega sveta glede prostorsko ureditvenih pogojev za Planinsko vas. Po njunem mnenju je sklep Občinskega sveta nezakonit, zato sta na župana naslovila poziv, da zadrži izvajanje sprejetega odloka, ki odpira pot legalizaciji Kovačevega asfaltne mešalca. Kot je povedala predsednica Osetova, sta enake dopise tudi naslovila na resorna ministrstva in na varuha človekovih pravic Ivana Bizjaka.

Zanimivo bi bilo, če bi njuna akcija uspela, saj bi si v Občinskem svetu nakopala kar precej nasprotnikov, ki jima ne bi pozabili, da delata proti njihovi volji.

Asfaltna prevleka je razveselila Šentjurčane

Tako iznenada kot prejšnji mesec se nam ni zgodila asfaltna prevleka že od časov prejšnjih županskih volitev. Cestarji so se menda enostavno spomnili na Šentjur in preplastili približno 1 kilometer regionalne ceste od Šentjurja proti Črnlolici! Obnovili so odsek od križišča v Šentjurju do odcepa za Akvonij, del pred železniškim prehodom pri Urbajšu in odsek od Črnlolice do mosta. Na vprašanje, od kod ta asfalt, ki ga v letošnjem državnem proračunu ni bilo zaslediti, se je župan Malovrh le zadovoljno nasmejaj. Da gre za umetnost lobiranja in za priprave na jesenske volitve, je dejal. Na vprašanje, kaj je v zameno "zakšeftal", nisem dobil prepričljivega odgovora.

F.K.

Poletna razglednica županu

Pošiljanje pozdravov prijateljem s počitnic, izletov in potovanj je lepa stara navada. Z njo običajno želimo pokazati, da smo se spomnili tudi na koga, s katerim želimo svoje počutje vsaj v mislih deliti.

Zadnjič sem si v nekem kraju, podobnem Šentjurju, ogledoval pisano paleto razglednic. Nehote sem pomislil, kako lepo bi bilo, ko bi tudi pri nas premogli kaj takega. Vendar mi je pozornost od drugih hitro odvrnila ena, ki verjetno s krajevnimi značilnostmi tistega kraja ni imela nič skupnega, ali pa morda tudi. Pomislil sem, da bi jo moral poslati svojim prijateljem, kolegom v občinskem svetu, ter županu. Njena vsebina je bila res hudomušna, vendar z zelo poučnim naukom za naše razmere. Spomnila pa me je tudi na podrobnost iz slovenske pomladi, zagovora pri takrat najvplivnejšem slovenskem politiku zaradi organiziranja javne odprte seje na Kongresnem trgu v Ljubljani, ki se je je udeležilo več tisoč ljudi v podporo četverici JBTZ, ker je bil shod prepovedan. Med pogovorom smo mladci podpisali in izročili funkcionarju enako razglednico.

Tako razglednico sem se sedaj odločil poslati županu, njegovim sodelavcem in kolegom v občinskem svetu. S to razliko, da jo pošiljam javno.

Na razglednici je v bistvu zgodba v več slikah. Začne se tako, da je na dveh kopicah naloženo seno. Med kopicama sta dva v par zvezana osla. Ker želita oba jesti vsak iz svoje kopice, najprej vlečeta vsak na svojo stran, in nihče ne doseže sena. Ker pa osel ni samo osel (saj gre samo enkrat na led), sta se nato odločila, da se bosta skupaj mastila najprej na eni kopici, nato pa še na drugi.

Nauk iz te zgodbe se mi zdi več kot primeren za vodenje naše občine. Prevečkrat se obnašamo kot osla na začetku naše zgodbe, žal pa modrosti obeh v kasnejših dejanjih še nismo dosegli. Zelo koristno je, da se znotraj občine prepiramo, kako čim boljje urejati skupne stvari. Toda ko gre za interese občine na zunaj, na primer pred državnimi organi, je potrebno strniti sile, da za korist občine in njenih občanov dosežemo kar največ. Narobe je, da župan, pa tudi drugi uradniki lokalne skupnosti in celo upravne enote, nočejo zraven nikogar izven svojega kroga, ko gre za kontakte s posameznimi ministrstvi, vlado, državnimi skladi. Mnogo večji učinek bi določene aktivnosti imele, če bi bili vanje vključeni pravi ljudje. Župan se sicer rad hvali kot dober lober, ki naj bi v Ljubljani veliko dosegel za občino. Kar sploh ni res. Ustvariti skuša privid o svoji uspešnosti, ki nastaja zaradi tega, ker so bili določeni projekti (dom upokojencev, telefonija, vodovod za Šentjur, nadvoz preko železnice) zastavljeni že v prejšnjem mandatu, ko je občinsko garnituro vodil ne ravno prijazen, vendar sposoben tehokrat in gospodarstvenik. V zadnjem mandatu ni nastal praktično noben projekt za naslednji ali naslednje mandate in občinske garniture.

Verjetno javnost malo ve o načinu sodelovanja ključnih političnih akterjev v občini. V vsem mandatu ni bilo sestanka, ki bi ga sklical župan, na katerem bi vsebinsko razpravljali o razvojnih vprašanjih občine. Ožji krog župana se je zaprl in dela, na žalost niti ne po svoji vesti, ampak Bog že ve po čigavem naročilu. Edino, kar smo predsedniki strank uspeli izposlovati, je, da se pri predsednici

sveta dobivamo na formalnih koordinacijah za dnevni red pred sejami občinskega sveta (nekajkrat na leto). Tako smo nekateri nemalokrat od svojih kolegov ministrov in drugih državnih uradnikov seznanjeni, po kakšnem vprašanju šentjurski župan in drugi občinski pomembneži delujejo v Ljubljani, namesto da bi mi lobirali njih. Prizadevanja teh ljudi so žal zato verjetno veliko manj uspešna. Zavestno zapostavijo dejstvo, da je v Šentjurju glavna opozicijska stranka LDS, ki je na nivoju države že nekaj časa ena ključnih vladnih strank. Župan se takega načina svojega dela verjetno dobro zaveda, vendar upa, da negativnih posledic takega vodenja občine nihče ne bo opazil. Kar pa mu bo uspelo, pa bo vendarle čisto njegova zasluga. Na njegovem mestu bi vsakdo, ki se v tem poslu spozna na elementarna pravila poti do uspeha, vključil v voz vse razpoložljive konje, ki hočejo vleči k istemu cilju. Ne glede na to, kakšne barve je kateri in na kateri strani želi biti. Ustanovil bi posvetovalno telo iz predstavnikov vseh strank in ga redno, morda tedensko, skliceval. Nespametno je solirati tam, kjer je lahko kdo drug uspešnejši, in to še celo z manj truda.

Zato bi županu in vsem, ki v občini participiramo pri upravljanju javnih zadev, ter vsem, ki se bodo za ta mesta potegovali tudi v prihodnje, svetoval, da v dopustniških dneh razmislite o nauku dveh oslov iz počitniške razglednice.

Jože Artnak

Franjo Malgaj dobi spomenik

Kot je povedal župan Malovrh, je zadeva takorekoč dorečena; 27. septembra letos bo slovesno odkritje spomenika temu našemu slavnemu predniku. Spomenik bo iz granita in sicer bo Malgajev doprsni kip visok nekaj več kot meter, skupno s podstavkom pa bo spomenik visok okrog 4 metre. Stal bo nekje na Mestnem trgu pred Občino. Ustvarja ga akademski kipar Kiar Meško iz Ljubljane, ki je po ženini strani tudi eden od bližnjih Malgajevih sorodnikov. Meško naj bi za svoje delo zahteval le povrnitev materialnih stroškov, gre menda za okroglih 10 000 DEM, svoje delo pa bo posvetil svojemu sorodniku in podaril Občini Šentjur.

Malgajev spomenik je kar malo presenečenje, saj doslej ni bilo kaj dosti slišati o pripravah nanj. Celo v občinskem proračunu ga ni najti, predsednik sveta KS Šentjur mesto g. Erjavca, ki je tudi član pripravljalnega odbora, pa o spomeniku ve le, da se pripravlja in nič več. Podobno je bil presenečen tudi predsednik Odbora za kulturo pri Občinskem svetu g. Anton Kolar, ko sem od njega hotel zvedeti podrobnosti o spomeniku: "Naš odbor o Malgajevem spomeniku ni nikoli razpravljal in še manj sprejemal kakršnekoli odločitve."

F.K.

Zbogom Dobje!

Sredi najhujše julijske vročine je dal Državni zbor v sredo, 22. julija, zadnji blagoslov Dobjanom v boju za lastno občino. Pred govornico je še enkrat stopil župan Malovrh, morda za šalo, morda pa tudi zares, in opozoril, da bodo odslej Planinčani morali v Šentjur po enkrat daljši poti preko Prevorja, kar pa seveda ni bilo dovolj, da bi zamisel o občini Dobje zadnji hip padla. Dobje odhaja. Zanimivo je, da je osamosvojitve uspela le njim, ne pa Planini in Ponikvi, ki imata več pogojev za samostojni občini.

Gospa Salobirjeva, kako to, da Planinčani in Ponkvljani niso uspeli?

“Lahko rečem le, da gotovo niso naredili vsega, kar bi morali. Planina si za samostojnost ni dovolj prizadevala in menda niti ni predložila vseh dokumentov, za Ponikvo je bila oteževalna okoliščina, za Ponikvo je bila oteževalna okoliščina, za Ponikvo je bila oteževalna okoliščina, za Ponikvo je bila oteževalna okoliščina. Pa prvi referendum, ko so glasovali proti. Pa tudi sicer ni šla do konca, zlasti so prezrli pritožbo na Ustavno sodišče. V šentjurskem primeru, ko je bila Občina proti, tu mislim predvsem na župana Malovrha in podžupana Pungartnika, je bilo neobhodno potrebno, da smo sami hodili v Ljubljano in tam zbirali informacije o vseh potrebnih postopkih.”

Rezultati vašega junijskega referenduma so bili vse prej kot spodbudni. Od 835 volivcev jih je na volišča prišlo le 457, od tega pa jih

je skoraj polovica (194) glasovala proti samostojnosti, na največjem volišču v samem središču Dobja, kjer voli okrog 60% vseh volivcev, je referendum celo padel (53,8% proti). Mar to pomeni, da ste

Dobjani hudo razdvojeni in prav nič več prepričani, da je odcepitev od Šentjurja dobra?

“Z ozirom na protipropagando, ki je prihajala z vseh občinskih uradov, je

rezultat še prav ugoden. Zdaj, ko je vse za nami, je velika večina krajanov zadovoljnih, da se je tako izteklo. Še vedno smo prepričani, da je samostojna občina eden od prvih pogojev za razvoj kraja. Tudi sedanje nekoliko manj ugodnejše financiranje občin je za nas še vedno spodbudno. Izračunali smo, da bomo imeli 50 - 55 milijonov SIT proračuna in da nam bo ostalo za potrebe kraja okrog 15 milijonov več, kot smo jih imeli do sedaj.”

Gospod Salobir, Vi ste predsednik sveta KS, boste kandidirali za župana? Kje bo sedež občine in kakšna bo kadrovska sestava zaposlenih, kako bo občina sploh delovala?

“O županski kandidaturi še ne razmišljam, kajti prej bo treba še mnogo postoriti, seveda tako kot do sedaj, brez plačila. Naš župan, kdorkoli bo, ne bo profesionalac. KS ima že zaposlenega tajnika in računam, da bo g. Leskovšek ostal, morda bomo imeli še enega zaposlenega in nič več. K sedanjim prostorom KS bomo primaknili še en prostor v kulturnem domu in to bo vse. Trdim, da so male občine lahko racionalno organizirane in ne dvomim, da tudi precej bolj uspešne. Vsi se poznamo med seboj, vedeli bomo, za kaj gre denar in za motivacijo krajanov ne bo težko.”

Želim vam obilo uspehov na novi poti!

F.K.

Šentjurski politiki brez zastav

Priznam, da sem že nekoliko tečen s temi zastavami. Čeprav nekateri menijo, da je sedaj čas, ko se je treba z vso vnemo pripravljati na vstop v Evropsko zvezo, dokazovati svoje svetovljanstvo in ne razvnamati »balkanskih« (nacionalnih) čustev, mi moje »zakotništvo« ne da miru. Ker je zame izobešana državna zastava ob dnevu državnosti še vedno zunanji odraz notranje odločitve in zavesti, sem vznemirjen: čigava je pravzaprav ta naša država in kakšna je njena perspektiva, če na svoji strani nima svojih državljanov?

Pa ne le državljanov, tudi svojih uradnikov in celo funkcionarjev ne!

Najprej sem pogledal, kako za svoj politični vtis skrbijo župan in predsedniki šentjurskih strank.

Na balkonu županove hiše je viselo nekaj pisanega perila in sem moral dvakrat pogledati, če je med njim tudi zastava. Ni je bilo. Slabo, gospod župan!

Predsednik SKD g. Čokl ima v Pešnici lepo urejeno hišo, pozabil pa je montirati držalo za zastavo. Sicer pa takrat, ko je gradil, ni mogel vedeti, da bo nekoč tako močna politična osebnost.

Predsednica SLS in hkrati tudi predsednica Občinskega sveta bi pravzaprav morala imeti dve zastavi! Pa ni imela nobene.

Pred blokom, kjer stanuje predsednik ZLSD Cveto Erjavec je sicer veselo plapolala lična državna zastava, ampak z njegovega okna pa zagotovo ne. Mislim, da tudi tista skupna ne more povsem ustrezati njegovemu političnemu ugledu.

Mar res samo jaz sam, predsednik SDS, obešam državno zastavo? Vprašanje ostaja odprto, kajti v Javorje, kjer stanuje predsednik LDS, se mi vendarle ni dalo iti.

Kako pa naše ustanove in firme?

Na občinski stavbi sta viseli tisti dve sprani zastavi, ki tam visita vsak petek in svetek. Na drogu pred Občino se je bohotila le Daewoo-jeva zastava - naj se ve, da je avto naš bog! Na stari stavbi Upravne enote je zastava le na delu, kjer domuje Volksbanka. Čigava je, ne vem. Tudi »rdeča stavba«, kjer so spravljene Banka, Pošta, Triglav, pa tudi LDS in ZLSD, ne praznuje. Enako je na sodišču, pri notarki, na Zavodu za zaposlovanje, v Zdravstvenem domu, Lekarni, v vrtcu na Pešnici in Športnem parku. Od »državnih« ustanov so le gasilci, obe šoli, vrtec v Šentjurju, Železniška postaja in Policija izobesili zastave.

Če so tako ravnodušni do svoje države njeni uradniki, potem podobnega ravnanja šentjurskim gostincem ne gre pretirano

glasno očitati. Če sem prav videl, so bili vsi gostinski lokali, razen Andrejeve Okrepčevalnice, brez zastav. Enako tudi vse trgovine od Akvonija, Termixa, Viharja, Kruheka do Jagra. Le Resevna ima vedno izobešene zastave.

Le s čim se je država zamerila Jurmesu, Bohorju in veterinarjem? Kdo bi vedel?

Vseeno pa je dejstvo, da je letos za dan državnosti viselo več državnih zastav kot običajno in ta naša nesrečna država morda le še ni povsem izgubljena.

F.K.

Dnevu državnosti '98 ob rob

Ne, nič velikega in nič groznega se ni zgodilo. Le nekoliko preobčutljiv sem na ta nesrečni praznični dan, pa sem zato tudi malenkosti doživljal preveč čustveno. In ne bi bil dosleden sam do sebe, če svojih spoznanj in razmišljanj ne bi tudi zapisal.

Kako smo kresovali za dan državnosti?

Vse je lepo teklo. Gorazd Bebar je organiziral drva, študentje so pod strokovnim vodstvom taborniškega šefa Janija Kukoviča postavili lep kres, zraven njega šank, pripravili prireditveni prostor, občinski šofer je s terencem pripeljal ansambel Mrk z vso »mašinerijo« in drug material, skupina, ki je pripravljala program, je izvajala generalko - potem pa se je ulil dež in po malem škropil skoraj vse tja do pričetka prireditve.

Ja, še prej je bilo nekaj hudih besed; gospod, ki še ni lastnik zemljišča, pa to verjetno enkrat bo, se je nekoliko razburjal, ker se mu dela velika škoda in šele 20 tisočakov ga je umirilo. Priznam, moja napaka - prepričan sem bil, da je občina vrh Rifnika že odkupila. Četrtnina vsega denarja, ki je bila namenjena za prireditev, je že šla za odškodnino.

Čakali smo do devetih, na prizorišču se je zbrala skupina morda sedemdesetih občanov, in v mraku pričeli s programom. Dogovorjenega slavnostnega govornika, po »težkih« medstrankarskih pogajanjih je to nalogo dobil predsednik LDS Jožef Artnak, ni bilo. Prišel je prepozno, ker se je ustrašil dežja. Do besede je prišel župan, ki je po pričevanju nekaterih očitvidcev uspešno ponovil del svojega govora s prejšnjega večera z New swing quartetom.

Študentska skupina je s svojim programom presenetila. V praznovanje so vnesli nekaj

svojega, domoljubnega in šokantnega. Žal jim tehnika ni dovoljevala, da bi do konca razvili svojo zamisel. Meni so bili všeč. Nekoliko sem jim le zameril, da so nas takoj po končanem programu zapustili. Pričakoval sem, da bodo pomagali organizirati »fešto«. Nato je dve svoji pesmici zapela mala Laura Pešak, ki se je edina odzvala povabilu organizatorjev. Gospod Peter je zelo uspešno prižgal kres, gasilci so v krepko zamegljeno poletno nebo spustili nekaj deset raket, ki sta jih prispevali obe šentjurski KS. Lepo! Zgrnili smo se okrog z baklami romantično osvetljenega šanka in s čašami v rokah še nekaj časa zrlji v svečane plamene, se pomenkovali in tudi uživali. Za dane vremenske razmere je bilo praznovanje na Rifniku kar v redu. Razočarani so bili le študentje, ki so prevzeli izvedbo in gostinsko ponudbo v upanju, da bodo zaslužili kakšen tolar. Zaslužek je vzel dež.

Verjetno sem bil najbolj razočaran jaz sam. Pa ne zaradi vremena.

Najprej o strankah, ki naj bi bile formalni organizator prireditve. Iz vodstev SLS in SKD ni bilo nikogar. In kolikor mi je znano, tudi nič niso naredili, da bi svoje člane privabili na Rifnik.

Pevci. Zaman sem se trudil, da bi na Rifnik privabil vsaj eno organizirano skupino. Še najbolj zamerim predsedniku »uradnega« šentjurskega pevskega zbora g. Čoklu (med drugim je tudi predsednik SKD), ki je vnaprej povedal, da na Rifnik svojih pevcev pač ne more siliti. Je to mogoče? Je mogoče, da pevski zbor (ali pa vsaj njegov predsednik Čokl), ki na vsaki »pasji procesiji« (na primer tudi na otvoritvi Daewoo-jevega avtosalona) glasno oznanja »Slovenec sem«, in je letos s

prepevanjem na zlati maši Rafka Vodeba v Rimu in po božjih poteh Portugalske in Španije zapravljal na vsakega pevca približno toliko družbenega denarja, kot je stala vsa rifniška prireditev, nima občutka, kaj se spodobi in kaj je dolžnost! Kaže, da ne!

Godba na pihala! Rifnik je previsok, to pa bi lahko škodilo njihovem nastopu naslednji dan na srečanju borcev Kozjanskega odreda. Tudi tega ni mogoče pozabiti.

Tema pa mi je takorekoč padla na oči naslednji dan na srečanju borcev Kozjanskega odreda v OŠ Hruševce. Samo cvetlični aranžma in priprava športne dvorane Hruševce sta našo občino stala nekajkrat več kot prireditev na Rifniku. Da o županovem pokroviteljstvu, slavnostnem govoru načelnice UE Stoparjeve, godbi na pihala, mažoretkah, pevcih OŠ Hruševce niti ne govorim. To so razmerja, ki jih ni mogoče prezreti.

F.K.

Študentski klub Šentjur se ob organizaciji praznovanja ob dnevu državnosti zahvaljuje za pomoč podjetju Ahac, trgovinam Selič-Vihar, Jagros d.o.o., Kea in Golež, pekarnama Jager in Bucu, gospodu Ferležu za tiskarske usluge ter tabornikom za pomoč pri postavitvi kresa.

S srečanja borcev Kozjanskega odreda: s spravo ne bo nič

Srečanja, ki se je zgodilo na dan državnosti v športni dvorani v Hruševcu, se je udeležilo okrog 800 bivših borcev in aktivistov s širšega kozjanskega območja, organizirali so ga šentjurski borci, pokrovitelj srečanja pa je bil župan Malovrh. Žal mi je, da sem zamudil uvodni del prireditve, kajti dogajanje v športni dvorani me je iz trenutka v trenutek vse bolj presenečalo in na koncu name napravilo močan vtis. Pričakoval sem namreč, da bodo borci, ki so svojo organizacijo že zdavnaj prekrstili v društvo, malo poklepatali, obudili svoje spomine, se šli malo družabnosti, v resnici pa so organizirali zborovanje z močnim političnim nabojem. Zatrdil bom, da v Šentjurju in bližnji okolici ni politične stranke, ki bi na svojem shodu lahko dosegla takšno raven idejne angažiranosti in moram priznati, da so mi bili v svoji zagnanosti prav simpatični. Goreči govori in burni aplavzi, to je nekaj, kar me navdušuje in česar že dolgo nisem slišal.

Najprej nekaj besed o sami organizaciji. Prilagojena športna dvorana, bogata okrasitev, nastopi šentjurske godbe na pihala, Šentjurskih muzikantov, šolskega pevskega zbora, profesionalna povezovalka programa, pa brezplačna pogostitev takšne množice obiskovalcev, so name, ki sem ravno prihajal z Rifnika, kjer sem pomagal pobirati smeti po »beraškem« kresnem večeru v počastitev dneva državnosti, napravile mogočen vtis. Ni dvoma, za to prireditvijo je stala organizacija, ki ima ugled in denar.

Ne vem, kaj sta borcev povedala župan Malovrh in predsednik ZLSD Erjavec, ker sem zamudil njun nastop. Zvedel sem, da sta govorila zelo lepo, kar pomeni, da nista mogla biti bistveno drugačna, kot so bili njuni nasledniki na govorniškem odru, ki so želi bučne aplavze. Ti pa so povedali marsikaj takega, ob čemer bi se vsaj krščanskemu demokratu Juriju Malovrhu tu in tam lahko vzdignili lasje.

Slavnostna govornica je bila načelnica UE Šentjur Andreja Stoparjeva. Že vprašanje, zakaj so si borci za slavnostno govornico izbrali državno uradnico, ki se je rodila skoraj dve

desetletji zatem, ko so oni prišli iz host, je zbuja zanimive pomisleke. Skrivnost so razkrili govorci za njo: šlo je za politično zborovanje in Stoparjeva, kot nekdanja razmeroma visoka partijska funkcionarka, je na njem zastopala barve Združene liste.

Njen povzetek zgodovine partizanstva na Kozjanskem ni bil sporen. Zanimiva je postala ob koncu govora, ko se je opredelila do dilem, ki danes pretresajo Združeno listo, od odnosa do sprave in obsodbe povojnega totalitarnega komunističnega režima. Po njenem mnenju je bilo partizanstvo zgolj iskreno domoljubje, NOB pa izključno narodnosvobodilna vojna, brez zametka revolucionarne borbe za oblast. Ta njena trditev ne le da nima zgodovinske osnove, temveč tudi pomeni, da se je odkrito postavila na stran trde linije v Združeni listi. To staljšče je sicer z obsodbo povojnih pobojev nekoliko omilila, a verjetno odločno premalo, da bi jo lahko šteli med Pahorjeve privržence. Tudi razmišljanje o spravi, ki naj bi bila le spoštljiv odnos med ljudmi, je končala z retoričnim vprašanjem, kaj je to sprava? Kar pomeni, da s spravo ni razčistila.

Njen govor me je presenetil, saj sem pričakoval, da vsaj mlajša generacija v Združeni listi glede zgodovine in sprave nima težav, če je že starejša (na obeh straneh) ne zmore.

Sledila je izjava s tega srečanja glede državnega tožilca Drobniča, ki jo je podala ena od bork Kozjanskega odreda (ime sem preslišal): Borci so ogorčeni, kako je mogoče, da še vedno obstajajo ljudje, ki blatijo NOB in ponujajo svojo skrivljeno resnico, se zavzemajo za lažno spravo in širijo razdor med narodom. S takšnimi je treba počistiti. Država naj se Drobniča znebi pred koncem mandata! Sledil je buren aplavz.

Za njo je imel podobno ognjevit govor član Društva piscev zgodovine NOB Ivan Jan, ki je na srečanju prodajal tudi svojo knjigo o izdajstvu škofa Rožmana. Obtoževal je vse, kar se dogaja danes. Spet navdušenje.

Višek mitinga je bil nastop znanega bivšega celjskega partijskega delavca Ponikvarja. Da je

zoper Drobniča njegova skupina (odvetnik Senčar) že vložila kazensko ovadbo, so zborovalci sprejeli z navdušenjem. Še bolj odločno je nadaljeval z zavrnitvijo tistih, ki razglašajo našo neposredno preteklost za zločinsko in totalitarno, »kajti v njej smo ustvarili takorekoč vse, kar imamo in kjer smo v samoupravljanju resnično lahko vsi odločali.« Prisotne je tudi razveselil z informacijo, da so na kongresu upokojencev v Celju prejšnji teden sprejeli soglasno enako resolucijo ter zahtevali odstop vseh, ki so pristali na znano izjavo o obsodbi totalitarnega komunističnega režima. Spet aplavz! In ko je zapuščal govornico, sta mu prva čestitala podpredsednik šentjurskih borcev Horvat in občinski svetnik Ludvik Mastnak.

Z začudenjem sem gledal oba krščanskodemokratska župana, šmarskega in našega, ki sta na častni klopi sicer nekoliko previdno, a vendar ploskala govorcem, čeprav bi kot prava pomladnika morala protestno zapustiti zborovanje. Pa ne le njiju, tudi mnoge znane Šentjurčane, tudi takšne, ki jim je komunizem deveta skrb, a jih je prevzela odločnost govorcev. Kot da Demosa in preobrata nikoli ne bi bilo.

Seveda ni dvoma, da so v demokraciji dovoljena tudi takšna zborovanja, pa tudi sprenevedanja in pačenja zgodovine, Drobničeve in Ponikvarjeve. Verjetno so celo del nje. Šokirala me je le pragmatičnost obeh županov in nekaterih šentjurskih občinskih svetnikov, ki so na svoje položaje prišli s pomočjo povsem drugačnih političnih opcij, tam pa so se mirno udinjali zagreti množici, ki bi utegnili biti njihova volilna baza.

Ali se naš čas res suče nazaj, ali pa je bil to le moj vtis s praznovanja dneva slovenske državnosti v šentjurski športni dvorani leta 1998, bo pokazal čas. Seveda dan državnosti na zborovanju ni bil niti za trenutek problematiziran. Bil je le krasen razlog za nekakšno Dolomitsko izjavo s polstoletim zamikom.

F.K.

Brezposelnost na Celjskem

V prvi polovici letošnjega leta se je brezposelnost na Celjskem nekoliko zmanjšala, vendar je naša regija še vedno po številu nezaposlenih na tretjem mestu v državnem merilu. V mesecu juniju je bilo na Celjskem 15.377 nezaposlenih ljudi, trendi zaposlovanja

pa v zadnjem času kažejo na naraščanje zaposlitev na področju malega gospodarstva.

Kako pa je v Šentjurju? V minulem polletju je bilo pri nas registriranih 1.664 ljudi brez zaposlitve. Novoprijavljenih je bilo 377, iz evidence pa je bilo črtanih 81 oseb. Preko različnih aktivnosti so v zaposlitev vključili 347 ljudi. Največ brezposelnih je starih več kot

štirideset let in so v polovici primerov nekvalificirani. Denarno nadomestilo in pomoč je v prvih šestih mesecih prejelo 532 Šentjurčanov. Po številu brezposelnih še vedno odstopamo navzgor od državnega povprečja, v naši regiji pa v brezposelnosti prednjačita Celje in Slovenske Konjice.

L. H.

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU

Drofenikova 16, tel.: 063/743-727

* prodaja zlatega nakita

* izdelava nakita po želji stranke z vgrajenimi dragimi in poldragimi kamni

**VELIKA IZBIRA
KOMPLETOV ZA
BIRMANSKA
DARILA!**
(graviranje brezplačno)

* krstna in obhajilna darila

* ekspres izdelava poročnih prstanov

* prodaja ročnih ur in budilk

* prodaja japonskih in kitajskih biserov

Kekec

Agencija za šport in turizem

Hotunje 55, 792 298, 041 674 383

MORJE, SONCE, IGRA, ZABA
IN PLES - POČITNICE
ZA OTROKE IN MLADINO

z odhodom 14. avgusta za samo 34.900,00 SIT. Otroci bodo imeli 8 dni počitnic pod strokovnim vodstvom z možnostjo vključevanja v likovne in plesne delavnice, športne igre ali učenje angleškega jezika.

Za malo starejše pa prirejamo ugodne počitnice s prevozom, v Crikvenico v hotelu AD TURES za samo 43.000,00 SIT. Možnost plačila na več obrokov.

To pa še ni vse... T. A. "KEKEC" vam uredi ugodne aranžmaje v hotelih in apartmajih doma in v tujini. Vse dodatne informacije na telefon ali fax: 063/792 298 ali 041 674 383.

Čistimo vse vrste oblačil in tkanin

EKSPRES

ČISTILNICA IN PRALNICA

"MACKOŠEK"

C. Kozjanskega odreda 4, ŠENTJUR

radio
ŠMARJE PRI JELŠAH

Podsreda
87,6 MHz

Bož
93,7 MHz

Studio
Tel.: 063 821-118
063 821-200

Ugrava
Tel.: 063 821-744
063 821-745
Fax: 063 821-060

Štajerski val - nova pota in prijatelj več

PRODAJNO SERVISNI CENTER

ANDI AVTO d.o.o.

**AKCIJA SUZUKI
BRILJANT**

NAŠA PONUDBA

PRODAJA

- * AVTOMOBILOV SUZUKI IN SUBARU
- * MOTORNH KOLES IN SKUTERJEV
- * IZVENKRMNIH MOTORJEV
- * REZERVNI DELI SUZUKI IN MARUTI
- * SONČNE STREHE (ŠIBEDAHI)
- * BARVE, LAKI, MEŠALNICA
- * GUME (BRIDGESTONE, GOODYEAR, FULDA, HANKOOK)
- * ALARMI SIKURA

**ODKUP IN PRODAJA RABLJENIH
VOZIL VSEH ZNAMK
PREPISI VOZIL**

STORITVE

- * SERVIS AVTOMOBILOV SUZUKI IN SUBARU
- * POPRAVILA VOZIL OSTALIH ZNAMK
- * MONTAŽA IN CENTRIRANJE GUM
- * MONTAŽA ALARMNIH SISTEMOV

Uradni prodajalec in serviser za celjsko in koroško regijo
DELOVNI ČAS: PRODAJA VOZIL: 8 - 17, SOBOTA: 8 - 12, SERVIS: 8 - 17

NOVO

SUBARU

Poleg avtomobilske znamke SUZUKI smo tudi uradni prodajalec in serviser vozil SUBARU.

FORESTER

JUSTY 1.3   že od 2.169.000
IMPREZA 1.6   že od 2.500.000
FORESTER 2.0   že od 4.276.000
LEGACY 2.0   že od 3.867.000

**KREDITI TOM +5,5%
LEASING**

KREDITI NA POLOŽNICE

SWIFT

že od 1.400.000

BALENO

že od 1.700.000

**DRAGOCENO DARILLO
MOPED
TOMOS**

AVTOSALON IN SERVIS ŠENTJUR,
TEL.: 063/743-389

AVTOSALON CELJE, TEL.: 063/483-473

Dom upokojuencev šele prihodnje leto

Šentjurski dom upokojuencev je končno poleg vršilca dolžnosti direktorja Branka Gorečana dobil tudi svoje končno ime. Ime je kar dolgo: Javni socialno varstveni zavod Dom starejših Šentjur. Prvi del imena bo verjetno redno pozabljen, nekaj časa, vsaj do ustanovitve vseh organov zavoda in še malo čez (lahko pa tudi dokončno), pa bo krajše ime Dom starejših Šentjur.

O tem, kako napreduje gradnja, sem se pogovarjal z v.d. direktorjem Brankom Gorečanom.

G. Gorečan, za uvod, prosim, nekaj pomembnejših gradbenih in finančnih podatkov.

“Najprej nekaj znanih dejstev. Dom starejših Šentjur ima 5200 m² površin in bo dajal skupaj z varovanimi stanovanji streho približno 165 oskrbovancem. K prvotnem projektu smo dodali še stanovanja v mansardi, večji večnamenski prostor, fizioterapijo, dvigala, plinsko kurjavo, sodobno telefonijo in kar nekaj modernejših gradbenih materialov (prvotni projekt je že razmeroma zastarel). Prvi predračun za gradbena dela je znašal 420 milijonov SIT, ravno včeraj pa sem na ministrstvu podpisal nov aneks k pogodbi.

Skupaj z opremo bo dom stal okrog 900 milijonov SIT, od tega bomo opremo (cca 130 milijonov SIT) morali kupiti sami na račun prihodnje amortizacije.”

Kar precejšnji denarji! Bo šentjurski Dom starejših dražji ali cenejši od podobnih po Sloveniji?

“Težko bi dal objektivno oceno. Če se primerjamo s Krškimi, kjer so letos dali v uporabo enako velike domske površine, potem smo mi nekoliko cenejši. Dom v Krškem je stal preko 1 milijarde SIT. Res pa je, da so naše kapacitete nekoliko manjše od krških, kar gre seveda tudi na račun komoditete.”

Sedaj pa tisto, kar mnoge najbolj zanima: kdaj bo dom oživel?

“Gradbena dela bodo končana do konca leta, tam nekje marca pa bi lahko vselili prve goste. Zanimanje za domsko oskrbo je veliko in vse kaže, da bo dom kaj kmalu poln. Čeprav še ni bilo nobenega razpisa, imajo na Centru za socialno delo evidentiranih že okrog 120 kandidatov.”

Kaj pomeni Dom starejših za Šentjur?

“O, marsikaj. Ne le, da bomo doma poskrbeli za svoje obnemogle občane, dom

bo tudi kar solidno srednje podjetje s približno 60 zaposlenimi. Ker se ljudje že zdaj močno zanimajo za zaposlitev, zapišite, da bomo vse razpise objavili v časopisih, ko bo čas za to. Prvi razpisi bodo verjetno šele po novem letu.”

Kako bo s financami? Se lahko tu zgodi kaj neprijetnega?

“Mislim, da ne. Večji del stroškov bomo pokrili z oskrbovalnicami, približno tretjino pa iz naslova zdravstvenega zavarovanja. Ceno bo določilo pristojno ministrstvo, vse pa kaže, da bo z ozirom na naše površine morda nekoliko višja od cen v podobnih domovih.”

Je direktorsko mesto že dokončno vaše?

Ne, ni. Razpis za direktorja bo šele potem, ko se bo zavod vzpostavil, do takrat pa se lahko zgodi še marsikaj. Delo, ki ga opravljam, je trenutno dovolj ustvarjalno in zanimivo in se bom zanj potegoval tudi potem, ko bo šlo še bolj za res. Odločili bodo pa drugi.”

Hvala za pogovor.

F.K.

Šentjurski bazen vabi

Od ponedeljka, 13. 7., se lahko ohladitve željni Šentjurčani in okoličani odpravijo tudi na bazen v šentjurskem športnem parku. Bazen je odprt vsak dan med 10. in 19. h. Odrasli bodo za celodnevno vstopnico odšteli 500 SIT, za popoldansko (od 13. h) pa 350 SIT; mladina do 15. leta se lahko kopa ves dan za 350 SIT, popoldan pa za 250 SIT. Po besedah g. Romiha bodo ob zadovoljivem zanimanju organizirali tudi nočno kopanje. Poskrbljeno je za vso potrebno varnost, poleg

tega pa ponujajo ugodne gostinske storitve. V okviru dodatne ponudbe imajo dve mizi za namizni tenis, elektronski pikado in ročni nogomet, v neposredni bližini pa so še igrišča za tenis, mali nogomet in košarko. V prvem tednu se gostov ni trlo, saj jih je bilo do 40, sončna pripeka pa jih je v drugem tednu pripeljala iskat osvežitve tudi preko 100 na dan. Večinoma so iz Šentjurja in okoliških krajev. S svojim obiskom pa je bil gotovo največja atrakcija fant slovenskega rodu iz ZDA.

Nadvoz pri Zikošku raste kot goba po dežju

V letošnjem najbolj vročem julijskem tednu je iznenada oživel gradbišče za most in nadvoz pri Zikošku. Prve dni je kazalo, da bodo le malo porazkopali, potem pa so prihrumeli stroji, naenkrat je bila humusna plast zamenjana z gramoznim tamponom, in še preden je bil le - ta gotov, so se na njem že pričeli kopiciti debeli sloji. V štirih dneh je nasip zrasel do "grozljive" višine nekaj metrov in Šentjurčani so že začeli šušljati, da se bo morebiti velikan že letos povzpel preko Voglajne in železnice.

Zanimivo je, da se ta teden pred izidom ŠN ni dalo na Občini dobiti sogovornika, ki bi natančneje pojasnil, kaj se je ob Voglajni in železnici pravzaprav zgodilo. Župan je bil v Ljubljani, gospa Ratajeva pa tudi, ali pa nekje na terenu. Poskusil sem pri vodji gradbišča g. Čebeli: "Kar na Občino se boste morali obrniti. Mi smo tu le operativci in lahko rečem le, da smo se lotili modernizacije železniške proge proti Grobelnemu. Ker pri tem nastajajo precejšnji viški gramoza, se je Železniško gradbeno podjetje dogovorilo z Občino, da ga vgradimo v nasip za bodoči nadvoz. Preden smo začeli navažati ta nasip, smo seveda morali pripraviti teren, in to je tudi vse. Za kakšne denarje gre? Vprašajte na Občini! Morda za 10 do 20 milijonov SIT. Brez skrbi, nadvoza ne bomo naredili."

To slednje g. Čebeli verjamem, saj bo kolos, ki bo prečkal železnico in Voglajno stal okrog 400 milijonov SIT, državni proračun - nadvoz je državna investicija - pa je zanj letos zagotovil, reci in piši, 1 milijon SIT. Seveda je pametno, da se izrabi ugodna priložnost, zanimivo bi bilo le vedeti, kaj je država ponudila županu Malovrhu, ki so mu občinski svetniki na zadnji seji podpisali blanko menico za 20 milijonov SIT, da je le - ta lahko segel v občinsko malho in se namesto države zadolžil na račun prihodnjega občinskega proračuna. Nenavadno je, da si niti predsednik občinskega odbora za gopodarstvo in infrastrukturo g. Gorečan iz opozicijske LDS menda ni upal vprašati župana, za kakšne posle gre.

Včasih je ta naša demokracija res nekoliko nenavadna!

F.K.

Ni miru s smetmi

Že nekaj minut za tem, ko so komunalci na znamenitem divjem smetišču pri Emu "poslednjic" naložili 6 kamionov različnih odpadkov, šlo je za pisano paletu od starih štedilnikov do različnih trgovskih embalaž in pokvarjene trgovske robe, se je tam pojavil nov kup. Bajе je prišel iz Nove vasi. Dobro se ve, kdo je to, pa nikogar ni, ki bi ukrepal. To slednje ni čisto res, kajti končno se je pojavil na prizorišču bager, ki je med nesojenim smetiščem in cesto skopal globok jarek. Tako, zdaj pa naj "divji" smetiščarji lepo premostijo to težavico in lastnoročno premečejo svojo svinjarijo preko jarka! Da se le ne bo kdo spomnil in svoj tovor odložil kar na cesti.

Seveda pa s tem "kavbojskim" ukrepom ni še nič rešenega, saj ni nobenega zagotovila, da ne bodo odpadki našli svoj mir na enem izmed mnogih divjih odlagališč po naših hostah. Gospodinjstev in lokalov, ki nimajo rešenega odvoza odpadkov, je v naši občini še precej. Samo v KS Šentjur center naj bi bilo preko 100 gospodinjstev, ki se uspešno branijo pred "uslugami" Javnih naprav iz Celja, ki imajo v Šentjurju koncesijo za odvoz odpadkov. Predsednik KS Ponikva je dal še bolj zastrašujoč podatek: kar tri četrtine ponkovških gospodinjstev še nima urejenega odvoza smeti. V drugih KS pa menda niso še niti tako daleč, da bi Celjanom posredovali naslove svojih občanov.

Kdo je odgovoren za skrb za odvoz odpadkov? Nobenega dvoma ni, da so to v prvi vrsti "proizvajalci" odpadkov, v drugi vrsti pa Občina. Le ta je to svojo skrb vsaj delno prenesla na KS, ki so poskusile s postavitvijo kontejnerjev na javnih mestih. Kmalu se je pokazalo, da se kontejnerji polnijo zelo hitro in so le potuha tistim krajanom, ki se požvižgajo na reden organiziran odvoz gospodinjskih in drugih odpadkov. Okrog vsakega kontejnerja so kmalu zrasla nova divja smetišča, ki so neutrudno praznila blagajne krajevnih skupnosti. Odvoz kontejnerjev je namreč draga zadeva. Trenutno je cena za en odvoz 33 000 SIT in bi za odvoze realno potrebovali preko 15 milijonov SIT, občinarji pa so za te namene načrtovali le desetino te vsote. Smeti naj bi, po določilih lanskega občinskega odloka o ravnanju s smetmi, potovale v Bukovžlak na račun posameznih gospodinjstev. Tu pa se je zataknilo, kajti že tako ohlapna določila tega odloka, ki so odločitev, kje in kdaj bodo začeli organizirano odvažati odpadke, prepustila celjskim komunalcem, le - ti pa brez krepke pomoči Občine in KS ne morejo priti do pogodb s posameznimi gospodinjstvi. Da imajo čimveč pogodb, je gotovo njihov poslovni interes, da pa bi se pri teh prizadevanjih pretegnili, doslej ni bilo opaziti. In tako smo v začaranem krogu: odvoz odpadkov je drag in se mu občani izogibajo, KS nimajo denarja za kontejnerje, celjski komunalci se kot monopolisti obnašajo lagodno, na Občini pa ni nikgar, ki bi zadevo "gonil". Če bi v tej družini iskali krivca, je to v prvi vrsti Občina, ki se je problema komunalnih odpadkov lotila medlo, ali bolje rečeno, kaj veliko dalje od sprejetega odloka sploh ni prišla. Niti komunalnega inšpektorja, ki je gotovo začetek reševanja smetiščarskih zagat, še nimamo.

Drugo pomembno vprašanje pa je naša strategija odstranjevanja odpadkov. Šentjur se je v celoti vezal na celjske Javne naprave in na deponijo v Bukovžlaku, kar je v načelu sicer simpatično, da svojo "svinjarijo" prepuščamo drugim, ima pa pomembno negativno posledico: ceno! V Šmarju in Konjicah, kjer imajo svoje deponije, stane odvoz osemkubičnega kontejnerja 12 000 SIT, v Šentjurju pa 33 000 SIT. Tudi primerjava cen rednega odvoza gospodinjskih odpadkov kaže, da nam celjski komunalci drago prodajajo svoje usluge. Da gre pri odpadkih za velike denarje, pove že podatek, da bi nas zgolj ekološko sprejemljivo izpraznjevanje greznic stalo letno preko 50 milijonov SIT. Pri vsem tem pa ne gre prezreti dejstva, da nam naše odpadke pripeljejo takorekoč nazaj, na samo mejo naše občine. Da o podatku, da se po naših gozdovih in grapah bohota okrog 300 divjih odlagališč, sploh ne govorim.

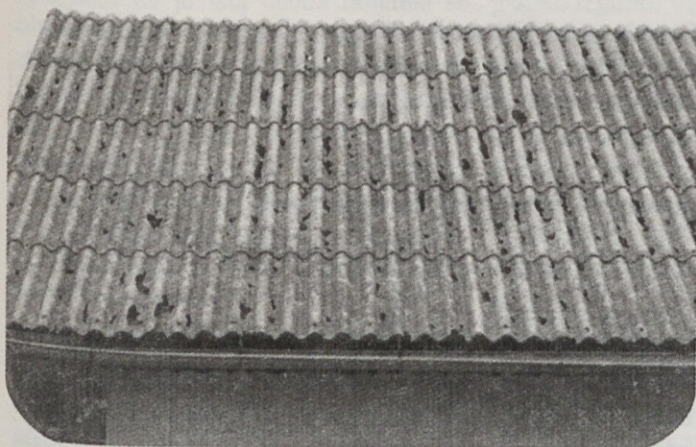
Že teh nekaj podatkov govori, da bi se v Šentjurju morali drugače lotiti svojih odpadkov. Ker je do regijske sežigalnice verjetno še več kot desetletje dolga pot, bi veljalo razmisliti tudi o lastni deponiji in službi.

F.K.

Po junijskem neurju

Junijska neurja so na Šentjurskem takorekoč tradicija; v zadnjih desetletjih so se vsa neurja zgodila prav ob koncu junija. Letos se je to zgodilo v nedeljo, 28. junija popoldne. Čeprav je tokrat šlo za širšo fronto in so škode nastale po vsej občini, je "šiba božja" udarila predvsem Ponkavljanec in prebivalce Loke pri Žusmu.

Loka: Toplišekova streha

Zanimivo je, da so tokrat pritekale informacije o škodi zelo počasi in se je šele naslednjega dne prav zvedelo, kaj se je zgodilo, kakšna pa je povzročena škoda, se še zdaj ne ve.

Župan je imenoval dve komisiji, eno za popis kmetijske škode in drugo za škodo na stavbah in cestah. Komisiji še vedno zbirata podatke in hodita po terenu. Ker imajo oškodovanci en mesec časa, da prijavijo škodo, so do sedaj zbrani podatki le okvirni. Končni podatki pa ne bodo bistveno drugačni, saj je po mnenju članov komisij vsa resnejša škoda že prijavljena in popisana.

Komisiji za popis škode na gradbenih objektih in cestah predseduje Marija Rataj, člana pa sta še Peček in Ocvirk. Iz njihovih zapisnikov izhaja, da je bila najbolj prizadeta KS Loka. Doslej so v tej KS ocenili škodo pri 35 oškodovancih, ki so na stavbah skupno utrpeli za preko 20 milijonov SIT škode. Največkrat gre za hudo poškodovano kritino. Nad en milijon SIT škode so imeli Bah, Prešiček, Lipovšek in Potočnik.

Tudi škoda na cestah v Loki je znatna. Na cesti Hrastje - Dobrina je škode za okrog 6 milijonov SIT, nekaj manj pa na cesti od Žamerka proti Podčetrtku.

Precej škode je bilo na Ponikvi. Pri Šibalovih v Unišah je orkan snel vso streho z ostrejšem vred in povzročil za preko 4 milijone SIT škode. Pri Galufovih je bilo škode za več kot 2 milijona, večjo škodo pa imajo tudi Grosekovi iz Podgaja.

Na Blagovni je neurje največ škode naredilo na Trebovčevi domačiji v Zlatečah, kjer je na stanovanjskem objektu povsem uničeno tudi ostrešje. Večje škode so utrpeli še Čakševi iz Repnega in Gobčevi iz Goričice.

Tudi v okolici Šentjurja ni šlo brez škod. Še največ jo imata Stanka Rajh iz Jakoba in Ljudmila Dobnik iz Grobelnega.

Na Planini sta močno poškodovani cesti proti Zagorju in Vejicam. Računajo, da gre za okrog 10 milijonov SIT. Med bolj poškodovanimi sta tudi cesti Dobje - Žegar (5 milijonov SIT) in Kalobje - Šentjur (6 milijonov SIT).

Po dosedanjih ocenah je junijsko neurje na cestah in stavbah povzročilo za 122 milijonov SIT škode.

Kmetijsko škodo je ocenjevala druga komisija. Predsedoval ji je Janez Škoberne, člani pa so bili še Zdolšek iz Zadruga ter Brglez in Grdina iz Svetovalne službe.

Po okvirni oceni te komisije skupna škoda ne bo tako velika, kot je sprva kazalo. Neurje s točo je zajelo le ožji pas, ki je šel od Vojnika preko Dramelj, Ponikve do Dobja in Loke. Največ škode je nastalo zaradi toče. Sadovnjaki na Ponikvi (Meja, Zdolšek, Mastnak) so utrpeli tudi do 80 % škode. Druga najbolj prizadeta poljščina je bila silažna koruza. Na Ponikvi in Unišah je komisija na posameznih parcelah (Galuf, Šibal) ugotovila tudi do 30 odstotkov škode na koruzi in do 15 % na travinju. Bistveno bolj so bili prizadeti posevki v Loki, kjer je padala toča premera tudi do 7 centimetrov. Ocenjujejo, da je bilo tam uničenih do 60% koruznih posevkov. Škode v Dramljah (vinogradi), v okolici Šentjurja, Slivnici, Dobju in Planini so bile bistveno manjše. Gre za 5 - 15 odstotno škodo.

Loka: Milenkovičevi brez strehe

Kakšna je škoda v kmetijstvu v absolutnih številkah, predsednik komisije Škoberne ni vedel povedati, saj komisija ocenjuje le škodo v odstotkih na posameznih parcelah. Po njegovem mnenju bi lahko znašala od 50 do 150 milijonov SIT.

Bo pomagala država?

"Nekaj seveda bo, gre pa za tako male zneske, da od tega ni kaj veliko pričakovati. Pomoči v obliki oprostite davščin in prispevkov za socialno in zdravstveno zavarovanje bodo upravičeni le tisti kmetje, ki imajo najmanj 20% škode na vsej kmetiji. Takšnih pa je morda le deset v vsej občini. Če pa

Cesta Žamerk - Rudnica po neurju

upoštevamo, da je KD povsod zelo nizek in da je davek od kmetijstva v preteklem letu plačalo vsega 7 kmetovalcev, potem je jasno, da te davčne olajšave ne pomenijo nič. Iz enakih razlogov ni pričakovati večjih olajšav na račun zmanjšanih socialnih prispevkov. Po prvih informacijah pa večje in bolj konkretne pomoči kmetijstvu tudi od vlade ni pričakovati, tudi zato, ker imajo prednost Posočje in drugi bistveno bolj prizadeti kraji.

Kako je z "vojnimi dobičkarji"? So se že pojavili?

"Seveda so se. Nekateri večji kmetje imajo s takimi postopki očitno dobre izkušnje in so tudi tokrat prijavljali visoke škode. Komisija je bila kar kritična in "vojnih dobičkov" tokrat gotovo ne bo."

F.K.

O junijskih neurjih

Podobno kot letos se je tudi pred 30 leti razvil nad Šentjurjem silen ciklon. 21. junija 1968 se je od Vrbnega proti Grobelnemu valil preteč oblak, zapihal je silovit veter, ki je v trenutku povzročil pravo razdejanje.

Poveljnik civilne zaščite Jernej Borovnik je z gasilsko sireno odredil alarm. Na teren so takoj krenili odgovorni z Občine, civilne zaščite in postaje milice.

Že pri Jugu je ležalo preko magistralke prvo drevo. Takoj je bila organizirana odstranitev. Pri Pisancu se je podrlo gospodarsko poslopje, pod ruševinami je ostal tudi gospodar. Prišel je Svetina Anti, ki je lahko le ugotovil, da je mrtev. Na Kmetijski šoli je bila porušena garaža, traktorist Ivo Lenič je bil težko poškodovan in odpeljan v bolnišnico. S toplih gred je vrtnarju Kranjcu odneslo vso stekleno kritino, pri Ahacu se je podrl Plavštajnerjev kozolec. V LIP Bohor je ciklon s tračnega dvigala vrgel strojnika Maksa Malovrha, ki je bil tudi huje poškodovan. Klavnica je ostala brez pločevinaste strehe.

Takoj je bil obveščen republiški štab civilne zaščite in v večernih urah so o neurju že poročali javni in lokalni mediji.

Še največ težav in nevarnosti je bilo z uničenim električnim omrežjem. Občinski svet za ljudsko obrambo in civilna zaščita sta izvedla vse nadaljnje ukrepe in opravila sanacijo.

Dogodka se najbrž dobro spominja tudi takrat motorizirani Jože Leskovšek, ki se je moral oprijeti trave ob cesti, da ga veter ni dvignil.

Orkan, ki se je v nedeljo, 28. junija letos, pomikal od Celja preko Vojnika proti Ponikvi in nato proti Kozjanskemu, je bil širšega obsega. Na Ponikvi je polomilo kostanjev drevored, ovire so prizadevno odstranili domačini, Jožetu Mlakarju je podrlo kozolec in uničilo streho na hiši, Šibalu z Uniš je odkrilo streho na gospodarskem poslopju, večjo škodo so imeli tudi Pepelnakovi iz Podgaja. Večina streh na Ponikvi je bila poškodovana, polomljenega pa je bilo tudi veliko drevja. V celoti je bilo razdejano elektroomrežje, podrtje so bile cele linije drogov. Kljub

temu, da smo menili, da dva dni ne bo elektrike, jo je večina imela že do 23. ure, za kar gre zahvala delavcem Elektra Celje.

Toča je zelo poškodovala kmetijske površine in sadne plantaže. Meja bo ves svoj pridelek lahko priporočila le industrijski predelavi.

Ljudje so si pomagali po svoji iznajdljivosti in le predsednik Sveta KS g.Vrečko, ki se je na klic domačih predčasno vrnil s potovanja, je edini skrbel za ogleda in javno sanacijo.

Sedanji oblastniki morda mislijo, da civilne zaščite KS ne potrebuje, če morda v občini obstaja? Morda je tudi to ostanek totalitarizma? Nikogar iz občinskega ali strankarskega vodstva ni bilo opaziti. Tudi informativna sredstva o našem prizadetem območju skoraj niso poročala, čeprav je res, da so bili drugje še bolj prizadeti.

Vinko Jagodič, Ponikva

PC
servis

Računalniški inženiring d. o. o.

BOGDAN GOBEC
Šibenik 7, 3230 Šentjur
Tel.: 749 0500, 740-125
mobitel: 041 740 985

Tižnica Šentjur

Izredno ugodne cene za računalnike pentium 2!

Tudi po župnijah razsaja demokracija

Nič ni več svetega na tem našem ljubem planetu! Če je do nedavnega bila več ali manj nedotakljiva vsaj duhovščina, zdaj tudi naši župniki nimajo svojega miru. Spomnimo se lanskih odhodov slivniškega in kalobškega župnika, letos spomladi pa je ista usoda doletela še drameljskega župnika. Čeprav so bili neposredni povodi za njihove odhode različni, so vendarle precej podobni: že dalj časa se je po župnijah kopičilo nezadovoljstvo, ki je v določenem trenutku šlo čez rob. Seveda na koncu ni bilo referendumov, temveč je kot vedno suvereno odločil škof, volja župljanov pa je le zmagala.

O globljih vzrokih za nesporazume po naših župnijah bi seveda lahko spregovorila le šentjurski dekan Zemljič ali škof Kramberger - kar pa ni običajno - zato v njiju nisem niti poskusil dregniti. Zagotovo v nobenem primeru ni šlo za škandale, kakršni pretresajo tudi slovensko Cerkev. Neposredni povodi za odhode pa so vendarle dovolj znani, da jih ni mogoče zgrešiti.

G. Vilibaldu so Kalobčani zamerili njegove simpatije do Say družine, ki se je pred dvema letoma naselila na Kalobju. Tudi sam sem prepričan, da gre za sekto, ki s krščanstvom nima prav mnogo skupnega, da pa so osvojili župnikove simpatije, me sploh ne čudi. Čeprav krivoverci, so častilci Say Sathia Babe v svojem bistvu le globoko verni in polni poduhovljenega življenja in bi glede tega lahko bili zgled marsikateremu zapriseženemu kristjanu. Ne glede na to, v kakšni meri jih je g. Vilibald vzel v zaščito oziroma sprejel v svoje občestvo, so bili say- sathijevci od povprečnega Kalobčana (in Slovenca!) tako različni, da je bil spor neizbežen. In na koncu, kalobškega župnika niso "nesli" toliko njegovi župljani, kot cerkvena hierarhija.

Tudi g. Mazej je odšel s Slivnice takorekoč pod prisilo. Očitno Slivničanom nikoli ni znal zlesti pod kožo, njegove težave pa so se pričele s pričetkom gradnje župnišča pri Urbanu

in posledično namero, da sedež župnije preseli v dolino. Da je pri tem imel tudi škofovo soglasje, kot je trdil sam, ni odtehtalo revolta vaščanov Slivnice. Neposredni povod je bil duel s slivniškim organistom, ki ga je g. Mazej gladko izgubil. Verniki iz doline, to je iz Gorice, ki jim je želel približati cerkev, ga očitno sploh niso podprli. Ali tudi njim ni bilo prav mnogo za faro pri Sv. Urbanu, ali pa g. Mazej res ni bil dovolj dober, se bo pokazalo takoj, ko bo isto nalogo pričel uresničevati novi župnik, ki je moška in ženska slivniška srca osvojil v enem mahu.

Tudi revolt zoper drameljskega župnika dr. Zupančiča je podobno kot na Slivnici prišel s kora. Očitno so pevci in organisti tista organizirana sila, ki lahko tako ali drugače udejanji ljudsko voljo.

Dr. Zupančič je veljal za ambicioznega in sposobnega, toda svojeglavega duhovnika. Vedno je moral imeti prav. Cerkevno življenje je vodil bolj "po vojaško" in je v skoraj dveh desetletjih, kolikor je vodil drameljsko župnijo, kar precej postoril, toda izgubil je skoraj vso naklonjenost Drameljčanov. Le še štiri ali pet najbolj bogaboječih družin je imel še na svoji strani.

Morda se je resneje pričelo krhati ali pa je vsaj prvič spor prišel v javnost pred 8 leti z nesrečnim vodnim rezervoarjem pri cerkvi Sv. Uršule. Okoliški prebivalci in vikendaši so na črno in v nasprotju z voljo župnika Zupančiča postavili tik poleg cerkve vodni rezervoar, ki so ga kasneje morali porušiti. Čeprav je imel Zupančič gotovo prav, je takrat prišlo celo do "atentata" na župnika, ko je nekdo streljal v okno na župnišču. Kaj takega se res ne zgodi vsak dan.

Letos spomladi se je g. Zupančič počil s svojimi pevci, ki jih vodi odločni Simon Kolar. Kdo bi vedel, kaj je g. Zupančiča privedlo do tega, da je sklenil, da se znebi samosvojega Simona in še nekaterih pevcev. Začel je z zaklepanjem kora in s "sektašenjem" med pevci. Ko je na eni izmed vaj spet

težil, mu je svoje povedal tudi Roman Sekolec, starosta drameljskih cerkvenih pevcev, ki je bil preko 40 let tudi drameljski organist. G. Zupančiča, ki je tudi sicer bil vedno hitrih odločitev, je to tako razjezilo, da je že naslednje jutro v cerkvi oznanil, da zanj v Dramljah ni več obstanka. Svojo odločitev je sporočil tudi škofu.

Kako je zadeva tekla naprej, je težko natančno reči. Drameljčani pravijo, da je bil g. Zupančič silno presenečen, ko je škof njegovi želji takoj ustregel. Potem naj bi romale v Maribor delegacije ene in druge strani in poskušale prepričati škofa v svoj prav. Naj bo tako ali drugače, dejstvo je, da je g. Zupančič, ki je s svojimi odločnimi potezami skušal menda le utrditi svoj položaj oziroma si izboriti tudi vplivnejše mesto v cerkveni hierarhiji, ostal brez župnije.

Prav gotovo, da so bili spori v Cerkvi tudi v preteklosti, le da niso prišli toliko v javnost oziroma njihove posledice niso bile tako očitne. Zamenjava kar treh župnikov v roku enega leta, v vseh treh primerih naj bi le šlo tudi za nekoliko sporne osebnosti, pa gotovo dokazuje, da zna prisluhniti svojim vernikom.

F.K.

Poletni utrinek

V soncu toplém
kipi poletni dan,
ljubezni ples
plešejo veje dreves
in življenje
kot da pada z nebes.

Ujela sem ta trenutek,
ujela sem barvo neba,
ujela glasove srca
in skrivnostno lepoto
vsega živega.

Ivanka U.

Dolgo vroče (deževno) poletje

Poletje je čas tako imenovanih kislih kumaric; ljudje so na dopustih in če se pri nas že običajno malo dogaja, se poleti dogaja še za spoznanje manj. Nekaj pa se vendarle.

Večji del poletja so zaznamovali deževni in nevihtni dnevi in šele tretji teden v juliju je sonce pokazalo zobe. Orkan, ki se je razbesnel nad našo občino zadnje junijsko nedeljo, še ne bo tako kmalu pozabljen. Pa ne le kmetovalci, zlasti sadjarji, ki so bili v pičle pol ure ob velik del svoje letine, tudi vsi drugi si ga bomo zapomnili. Čeprav samo mesto Šentjur ni utrpelo škode, je bilo divjanje narave tistega dne tudi tu osupljivo. Kar skozi okno pisarne Šentjurskih novic sem lahko iz varne razdalje opazoval, kako so zračni vrtinci prestavili skladovnico pivovske embalaže izpred trgovine Kruhek na sredino križišča in kako so čudne žareče krogle poplesovale nad Šentjurjem. Ja, bil je to dogodek.

Veter in toča sta mimogrede odpihnila tudi tradicionalno pevsko - veselčno prireditev dolgogorskih gasilcev. Prestavili so jo na naslednjo nedeljo.

Dolga gora - ples v dežju

Tudi v nedeljo, 5. julija, bogovi niso bili naklonjeni dolgogorskim gasilcem. Njihovo srečanje domačih muzikantov je ves čas pridno "blagoslavljal" ne preveč topli poletni dežek. Kljub temu se je na prizorišču pred gasilskim domom v Dolgi gori zbralo kar 22 nastopajočih mladih glasbenikov in skupin

Trio Bukovšek

ter blizu 300 obiskovalcev.

O kakovosti tekmujočih glasbenikov ne morem nič napisati, saj sem imel priložnost slišati le zmagoviti trio Bukovšek iz Šentjurja, vse druge pa sem zamudil. Med petimi prvouvrščenimi pa so bili sami domačini. Drugo mesto sta osvojila Žavski

in Dobovišek iz Stopč, tretji je bil Tini Kolar iz Zg. Selc, četrty trio Cmok iz Šentjurja, peti pa ansambel Prepah iz Šentvida pri Planini. Letos so v Dolgi gori nastopajoče ocenjevali izključno poslušalci in to vsi po vrsti z glasovnicami, kar je po eni strani prav zanimivo, po umetniški plati pa verjetno nekoliko manj, saj se je z lobiranjem dalo marsikaj narediti. Tudi po oceni nekaterih, ki so vestno spremljali vse nastope, so jo odnesli "tujci" in ansambli odraslih neopravičeno slabo. Prav vse lovorike so pobrali najmlajši domači muzikanti.

Takoj po koncu tekmovanja naj bi se razvila veselica, toda pravega veselja ni bilo. Še najbolj mladostno in vztrajno je po mokrem asfaltu vrtel svojo plasalko g. Zagajšek iz Kamenega, pa tudi dolgogorske "Medvedke" nisem mogel prezreti. Kljub radostnim vižam "Zreških šest" je bilo prizorišče ob 19. uri, ko sem ga zapustil, presenetljivo prazno. Dolgogorski gasilci, ki so sicer zgledno vodili vso prireditev, so verjetno ostali praznih žepov. Morali bodo razmisliti o šotoru in o drugem prireditvenem prostoru. Cesta pred dolgogorskim gasilskim domom za takšne namene pač ni najugodnejši prostor.

Dež je pral tudi drameljske gasilce

Njihova proslava 70 - letnice Gasilskega društva in otvoritev gasilskega doma Dramlje se je pričela iste deževne nedelje 5. julija ob 16. uri. Gasilci očitno na dež niso prehudo občutljivi in ob napovedani uri je kljub dežju po cesti mimo slavnostne tribune, na kateri so ga pričakali predsednik in poveljnik GD Dramlje ter predsednik in poveljnik Gasilske zveze Šentjur g. Zupanc in g. Artiček, prikorakal gasilski ešalon, ki ga je strumno vodil podpredsednik šentjurske gasilske zveze Martin Cmok mlajši iz Slivnice. Na prizorišču za gasilskim domom, kjer je Cverle na svoji "mašineriji" nekoliko predolgo navijal koračnico, se je prav tako v dežju pričel ceremonial z raportom, slavnostnimi govori in čestitkami. S tem delom programa očitno ni bil zadovoljen gospod bog, saj se je takrat še pospešeno "vscolo" in napovedovalka Marjana Novak, prav tako domačinka iz Dramelj, ki je sicer edina svojo vlogo igrala suha, pod cerado, je morala predstavo prekiniti. Zunaj na dežju so dali le še nekaj minut patru Manesu, prav tako domačinu, in za njegov blagoslov gasilskega doma, potem pa smo se vsi skupaj predstavili v dvorano gasilskega doma. Tu se

je v gneči in vročični sopari slovesnost nadaljevala bolj pod prisilo. Drameljski pevci - za razliko od šentjurskih Ipavcev, ki

svoje uniforme uporabljajo samo za elitne nastope - so slovesnosti dali težo ne le z dodelanim nastopom, temveč tudi s spoštljivo obleko, nastopili so otroci iz vrtca, gasilci pa so podelili še vrsto različnih priznanj in odlikovanj. Priznanj in odlikovanj je bilo kar veliko, zato bi jih težko naštel. Upal sem, da bom pri predsedniku drameljskih gasilcev Andreju Golčmanu dobil poleg seznama odlikovancev kopijo njegovega slavnostnega govora, v katerem je povzel tudi 70 - letno zgodovino drameljskega gasilstva, a mi sreča ni bila nakolnjena, saj je vso zadevo imel le v enem izvodu, ki pa ga je potreboval za arhiv. Zapomnil sem si le tri najvišje odlikovance: državno odlikovanje Gasilsko plemenico II. reda so dobili Franc Križnik iz Laz, predsednik Andrej Golčman in GD Dramlje.

Ni se dalo prezreti, da na slovesnosti ni bilo nikogar iz občinske uprave niti iz Civilne zaščite. Je bil kriv dež, ali pa gre tudi za zamere, nisem uspel zvedeti. Iz govora predsednika Gasilske zveze Šentjur g. Zupanca, poudaril je avrezijo gasilstva do politike oziroma popolno ločenost od nje, pa bi se dalo kaj sklepati.

Že med slovesnostjo v dvorani so se razpršili deževni oblaki in skozi meglice je spodbudno kukalo sonce, kljub temu pa s pravo veselico ni bilo nič. Na Cverletove

ritme se je na betonu za novim gasilskim domom veselo vrtelo nekaj parov, gasilci so se smukali okrog šankov, pravega posla in veselja pa ni bilo, saj je tiste, katerim so se gasilci želeli predstaviti, očitno prestrašilo kislo julijsko vreme.

Lepotice so se pokazale na Planini

Na plakatih je pisalo, da bo šlo za "meka mega show". Ne vem sicer, kaj to pomeni, toda če je to tisto, kar sem videl v soboto, 18. julija, na vrtu planinskega Montparisa, potem ta zadeva ni ravno mega in niste mnogo zamudili, če vas tisto soboto ni bilo na Planini. Če pa bi prišli, vam tudi ne bi bilo žal. Vreme je bilo sicer čudovito, Planina tako kot vedno navdušujoča, vrt Gostišča Montparis pa primerna kulisa za prijeten družabni dogodek. Morda vsega sto gostov in radovednežev, velika večina je bila domačinov, pa je bilo premalo za pravi "mega filing". Predstavilo se nam je 8 mladih lepotic, najprej v svoji garderobi (praviloma je bilo več odkritega kot pokritega), nato v Rosaninih večernih oblekah in Petrinih naočnikih (če sem prav videl, so bili le okvirji) in nato seveda v kopalkah. Dekleta, stara od 15 do 20 let, zbrana z vseh koncev Štajerske, ki jih je sfrizirala domačinka Jazbečeva, so različno spretno razkazovala svoje obline. Kot je v

Andreja Skace

stilu televizijca Hudečeka zbrbljal voditelj Mani - Bo (mislim, da je bil daleč najslabši člen predstave), so bile med njimi tudi bolj izkušene manekenke kot tudi začetnice. Čeprav je bilo videti nekaj prav fletnih, nekaj

pa tudi čisto povprečnih mladenk, med gledalci vendarle niso uspeli dvigniti temperature. Le edina Šentjurčanka oziroma Slivničanka Andreja Skale je imela nekaj več glasnih oboževalcev, a ji to pri žiriji ni kaj dosti pomagalo. Škoda, da se organizatorji niso nekoliko bolj potrudili in izbrskali nekaj mladenk z domačih logov, saj bi prireditve precej pridobila na zanimivosti. Lepotic, ki bi se enakovredno kosale z nastopajočimi, je na naših cestah dovolj, le korajže jim verjetno manjka.

Žirija, v njej je bilo kar osem predstavnikov sponzorjev (Gregor Kovač - Montparis, Drago Zdolšek - Hrib, Marjana Novak - Štajerski val...) je odločila, da je najlepša izkušena Tamara iz Nove cerkve, ki se je odlično odrezala že na lepotnem tekmovanju na Pivu in cvetju v Laškem.

Skratka "meka mega show" je minil brez pretresov. Pepi - Josefino, "one man band", ki naj bi skrbel za primerno zvočno kuliso, se pred in med programom ni kaj prida izkazal, baje pa se je potem med veseličnim delom zelo razigral in uspešno razdajal svojo umetnost gostom tja do ranih jutranjih ur.

S Planine nazaj grede so me glasni plesni zvoki zvabili v Hruševce, kjer je Jager bučno proslavljal prvo leto svojega šentjurstva. Ljudi se je kar trlo. V Hruševcu bi planinske lepoticke prišle krepko bolj do izraza.

Mladim talentom je bilo Na gričku že vroče

V nedeljo, 19. julija, je bilo 9. tradicionalno srečanje mladih talentov pri bifeju Na gričku v Srževici, nad katerim držijo roko Goleževi in pa ponkovško turistično društvo. V prav peklensko vročem julijskem popoldnevu se je na dvorišču znanega Goleževega lokala drenjalo okrog 500 gledalcev in preko 50 nastopajočih. Med gledalci je bilo opaziti tudi mnogo čisto neznanih obrazov, ki so, kot kaže, prišli takorekoč z vseh koncev Slovenije. Zdi se, da je bil dokaj dobro zastopan mariborsko - ptujski konec. Nekateri standardni obiskovalci te prireditve so ocenili, da je letos bilo nastopajočih nekoliko več, gledalcev pa manj kot lani.

Med nastopajočimi so bili menda kar vsi zmagovalci iz Dolge gore, ki pa Na gričku niso bili tako uspešni. Le mlada Stani Žavski (diatonična harmonika) in Dejan Dobovišek (klarinet) iz Stopč sta uspela zmagati v svoji kategoriji do 12 let, vsi drugi pa so ostali praznih rok. Od domačinov se je med prve tri uspelo uvrstiti le še ponkovškemu ansamblu Mrk, ki je v konkurenci ansamblov zasedel tretje mesto, vse druge nagrade pa so šle na tuje. V skupini nad 12 let je zmagala

Indira Simunič iz Kozjega s frajtonerico, med ansambli pa Frajerji s Sonjo.

Član strokovne komisije Rajko Lenart je tako ocenil prikazano glasbeno ustvarjalnost: "Letos je bilo prijavljenih okrog 70 nastopajočih in smo jih seveda morali selekcionirati. Tisti, ki nam ob prijavi niso poslali svoje kasete, sploh niso prišli v poštev. Ocenjujem, da je kakovost glasbe

vsako leto nekoliko boljša. Sicer pa večjih odstopanj ni bilo, ča pa bi se že moral odločiti za najboljšega, bi dal svoj glas 13 letni Indiri Simunič."

Svojo oceno je dalo tudi občinstvo, ki je izbralo štiri najboljše. V svoji oceni so bili zelo blizu strokovni komisiji. Prvo mesto so dali triu Štajerski objem iz Celja (strokovna komisija 2. mesto), drugo mesto Frajerjem s Sonjo, tretje mesto duu Venera iz Lesičnega (strok. komisija - 3. mesto), četrto pa Indiri Simunič iz Kozjega.

Tekmovalnemu delu je seveda sledila veselica, ansambel Ekart z dvema kratkokrilima pevkama je kaj kmalu pokazal, da je dober, toda prave norije tja do 8. ure zvečer še ni bilo. Le po nekaj parov je "švicalo" pred tribuno, vsa druga množica pa si je počasi gasila žejo in verjetno čakala na noč.

Ne smem pozabiti domačih gostincev, Goleževih, ki podobno kot Dobjani na svojih prireditvah vedno opazijo tudi Šentjurske novice in poskrbijo, da ne umrem od žeje ali gladu. Njihov kotlet je bil po moji oceni najboljši kulinarčni izdelek letošnjih veselic.

Anketa: Počitnice

Zopet je tu poletje in naša mladina ima na razpolago mnogo več časa kot v času pouka. Ali se bodo prepustili lenarjenju in gledanju televizije ali bo komu uspelo preusmeriti energijo v kaj bolj koristnega? Nekatere smo povprašali, kaj bodo delali med počitnicami in kaj pričakujejo od njih.

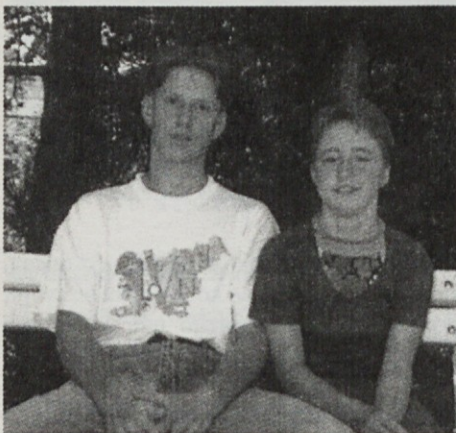
BRANKO RECKO (16 let, Šentjur)

Med počitnicami večino časa preživim v športnem parku, kjer s prijatelji obiščem bazen, igram tenis in košarko. Želim si, da bi naokrog prišla tudi kakšna punca. Zvečer se nas kakih deset zbere v parku pri OŠ, pa tudi kakšno ušpičimo.

DEJAN LAMPRET (15 let, Ponikva) in NATAŠA FLERJANC (12 let, Ponikva)

Želiva si, da bi bile počitnice čim daljše. Največ kolesariva, večkrat pa

odidemo na kopanje v toplice. Šolskih aktivnost ne pogrešava, mladina na Ponikvi pa svoj prosti čas preživlja na igrišču za tenis in košarko.

LUKA ŽERJAV (16 let, Šentjur)

Gotovo nisem originalen, če rečem, da je med počitnicami moje glavno opravilo predvsem lenarjenje. V Šentjurju pogrešam kakšen klub, kjer bi se mladi lahko družili.

LILI LELJAK (12 let, Šentjur)

Zame je poleti vsekakor glavni šentjurski bazen. Tja hodim, ker so mi v vsej celjski okolici najbolj všeč

fantje v Šentjurju. Zvečer moram biti doma do desetih, kjer v domačem naslonjaču najbolj uživam ob gledanju grozljivk in akcijskih filmov.

ADRIJANA ČATER (13 let, Dramlje)

Mislim, da šole še dolgo ne bom pogrešala. Najbolj uživam na bazenu, ker je tam veliko »luštnih« fantov. Težava je le v tem, da so nekoliko prestari. Ko pridem domov, pa preostali čas preživim pred televizorjem.

MATEJA IVENČNIK (13 let, Dramlje)

Največ časa prebijem s sošolko Valerijo, s katero hodiva na bazen in

opazujeva šentjurske fante, ki so mnogo lepši od drameljskih. Zvečer greva v Dramljah pogledat k igrišču, kjer se s prijateljicami pogovarjamo o poletnih romancah. Od teh počitnic si želim, da bi srečala svojega princa na belem konju.

B.R.

ŽGAJNER

- prodaja vozil - servis - rezervni deli - kleparstvo - ličarstvo - ročno pranje - montaža gum -

- Rogiška Slatina - na obvoznici - tel.: 063/816 - 676 -

AKCIJA DO 31. AVGUSTA krediti od T + 3%

MEGANE

120.000 SIT

že od

1.895.000

VSII TIPI NA ZALOGII

TWINGO

že od **1.280.000 (AKCIJA) - 84.000 SIT**

nova **LAGUNA RXE 1.6 16V**

od **3.214.000 SIT**

PO NAJUGODNEJŠIH CENAH NUDIMO:

Alu platišča, prtlačnike, spojlerje, bočne vetrobrane, avtoradie z zvočniki, vlečne kjuke, avto gume (Michelin, Semperit, Sava, Barum), montažo ter popravila klima naprav za vsa vozila!

Stopče 31, 3231 Grobelno

tel. & fax. 063/794-030

ZA VSE ŽEJNE

coca cola 0,5 PVC

fanta 0,5 PVC

pepsi 0,25 steklenička

sirup oranža PINGO 1l

deit limona 1,5l

pivo CELJSKI GROF 24 ploč.

BRAVO juice 1l

SUM vsi okusi 1,5l

toaletni papir carlina 10/1

90,00 SIT

90,00 SIT

30,00 SIT

240,00 SIT

121,00 SIT

2.500,00 SIT

125,00 SIT

120,00 SIT

200,00 SIT

OSVEZUJOČE CENE!

OBČINA ŠENTJUR PRI CELJU

Mestni trg 10, 3230 ŠENTJUR, tel.: 063/743-918

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ter odlikovanja Občinskega sveta občine Šentjur pri Celju in Urad župana občine Šentjur pri Celju na podlagi Odloka o priznanjih občine Šentjur pri Celju (Uradni list RS, št. 7/91-I) o b j a v l j a t a

R A Z P I S

ZA PODELITEV PRIZNANJ OBČINE ŠENTJUR PRI CELJU

I.

Razpisuje se rok za oddajo predlogov za podelitev priznanj Občine Šentjur pri Celju, ki traja do 1. septembra 1998.

II.

Plaketa in pisno priznanje se podeljuje za posebne uspehe in prizadevanja na vseh področjih dela in življenja v občini; pisna pohvala s knjižno nagrado pa za posebne učne uspehe in aktivnosti v izvenšolski dejavnosti.

III.

Prejemnik plakete ali pisnega priznanja občine je lahko občan občine Šentjur pri Celju, krajevna skupnost, politična organizacija, podjetje in druga organizacija ali skupnost, ki ima sedež na območju občine Šentjur pri Celju.

Pisno pohvalo s knjižno nagrado lahko prejme učenec osnovne ali druge šole na območju občine Šentjur pri Celju.

V primeru posebnih prispevkov in zaslug za razvoj ali predstavitev in zastopanje občine v širši družbeni skupnosti, se eno od priznanj lahko podeli posamezniku, organizaciji ali skupnosti izven občine Šentjur pri Celju.

IV.

Predlog za podelitev plakete ali pisnega priznanja Občine Šentjur pri Celju lahko poda Občinski svet, delovno telo pristojno za priznanja, politična organizacija, krajevna skupnost, podjetje ali druge organizacije ali skupnosti ter skupina občanov.

Za podelitev pisne pohvale s knjižno nagrado podajo predloge šole iz območja Občine Šentjur pri Celju.

V.

V predlogu za podelitev morajo biti navedeni naslednji podatki :

- naziv predlagatelja

- naziv priznanja, ki se predlaga (iz 1. člena odloka)

- osnovni podatki o predlaganem:

a) ime in priimek, rojstni podatki, prebivališče in sredina, kjer je zaposlen, če se predlaga posameznika za podelitev plakete ali pisnega priznanja

b) ime in priimek, rojstni podatki, prebivališče, naziv šole in razred, če se predlaga podelitev pisne pohvale s knjižno nagrado

c) naziv podjetja, organizacije ali druge skupnosti, število zaposlenih ali članov ter drugi osnovni podatki o sredini, ki se nahaja za podelitev plakete ali pisnega priznanja - obrazložitev oz. utemeljitev, ki mora vsebovati podatke o uspehih in priznanjih, ki jih je dosegel kandidat za dobitnika priznanja.

VI.

Neutemeljenih ali prepozno vloženih predlogov ne bo možno obravnavati.

VII.

Priznanja občine Šentjur pri Celju se podeljujejo na svečani seji Občinskega sveta ob praznovanju občinskega praznika.

VIII.

Predloge s priloženo utemeljitvijo pošljejo predlagatelji na naslov :

OBČINA ŠENTJUR,

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ter odlikovanja, Mestni trg 10, 3230 ŠENTJUR ". ŠTEVILKA: 109-297-100

Šentjur, 15. julij 1998 Predsednik Komisije
Branko OSET l.r

Župan občine
Jurij MALOVRH l.r.

Klopi zopet na pohodu

Iz Zavoda za zdravstveno varstvo Celje opozarjajo na povečano aktivnost klopi. Klopi se nahajajo predvsem v gozdni podrasti, grmovju vlažnih, mešanih gozdov, v travi in celo na vrtu. Po vsakem obisku v gozdu se temeljito preglejte, da preprečite okužbo s klopnim meningoencefalitisom, ki se prenaša z vbodom klopa in ki lahko pusti trajne posledice, od glavobolov do ohromelosti. V 1-2 % primerov odraslih bolnikov je ta bolezen

smrtno nevarna. Za gozdove na Štajerskem velja, da so poleg gorenjskih največje žarišče okuženih klopi v Sloveniji.

Na območju občine Šentjur so leta 1996 registrirali 7, leta 1997 pa 2 primera okužbe s klopnim meningoencefalitisom. Najbližja zdravstvena ustanova, kjer opravljajo preventivna cepljenja, je antirabična ambulanta ZZV v Celju. Vse informacije v zvezi z okužbami in preventivo posredujejo tudi na tel. številki 42-510.

B. Rahten

Otrokom polepšati počitnice

Center za socialno delo Šentjur v množici dejavnosti skrbi tudi za otroke, ki imajo probleme v šoli in živijo v socialno ogroženih družinah. Delavke Centra ob popoldnevih pomagajo šolarjem pri pisanju domačih nalog in učenju, ter jim skušajo privzgojiti delovne navade. Skorajda vsi njihovi varovanci so uspešno zaključili šolsko leto in se tudi zelo navezali na svoje "druge tovarišice". Sedaj, ko so počitnice v polnem teku, je mnogim kar nekoliko dolgčas in verjetno si marsikdo želi svoje šolske družbe. Za takšne želje so poskrbeli na Centru. Najprej so otroke popeljali v cirkus, ki je konec junija gostoval v Celju. Mnogo jih je prvič videlo živali iz daljnih krajev. Veselo pa je bilo sredi julija v stavbi Varstveno delovnega centra v Zgornjem trgu. Delavke Centra za socialno delo so prišle na idejo, da bi organizirale nekakšno družabno dopoldne, kjer bi se lahko otroci malce poveselili in premagali počitniško osamljenost. S pomočjo Klasja in Rdečega križa so dobili tudi nekaj živil in si družno pripravili okusno malico. Za posladek pa so poskrbele delavke, ki so napekle obilico peciva in tako je bilo zadovoljstvo popolno. Zjutraj sem jih obiskal tudi sam in bil prijetno presenečen. Skupina otrok, ki je prišla prva, je izdelala čudovite okraske, s katerimi so okrasili že tako izredno prijetne prostore. Med njimi je bil tudi harmonikar, ki je kasneje veselo zabaval svoje vrstnike. Na žalost sem moral to prijetno družbo zapustiti, še preden se je začelo "za res", toda lepo je bilo videti zadovoljne in nasmejane obraze. Otroci so imeli tako polepšan deževen julijski dan in zagotovo bodo še prišli, saj imajo namen na Centru še organizirati podobna srečanja.

Center za socialno delo Šentjur bo od 19. do 25. avgusta v Fiesi organiziral tretji medgeneracijski tabor za rejence, za skupine samopomoči, varovance Varstveno delovnega centra in tudi za otroke iz socialno ogroženih družin. Ta dejavnost spada v sklop preventivnega programa, v počitniškem domu v Fiesi pa bo letovalo predvidoma kakšnih 60 ljudi. Prvi cilj se jim bo spočiti in se hkrati pripraviti za novo delovno leto. V ta namen bodo sodelovali v kulturnih delavnicah, spoznavali bodo obmorski svet, se poskušali v ročnih delih, modnih revijah in še marsikaj se bo našlo.

L. H.

O pomoru rib v Pešnici

V soboto dopoldne, 11. julija, so se ob Pešnici ustavljali mnogi Šentjurčani in z zanimanjem opazovali mrtve ribe v njej. Kmalu so prišli tudi policisti, inšpektorji in predstavniki Ribiške družine Voglajna. Ugotovili so, da je do pogina prišlo zaradi čiščenja bazena, ko so v Pešnico zlili večjo količino solne kisline in klora. Škode je bilo po prvih ocenah za okoli poldrugi milijon tolarjev. To je poluradna verzija dogodka, ki je bil v vročih dneh prava popestritev za gostilniške debate. Za bralce ŠN smo skušali zvedeti še kaj več.

Najprej smo se podali v zgradbo stare občine, kjer domujeta veterinarski in kmetijski inšpektor, ki pa sta bila oba na terenu. Da odhajata na dopust, smo še izvedeli in da jih bo zelo težko najti, ker sta bolj "leteča". Sprijaznili smo se s tem in stopili do Policijske postaje, kjer smo dobili le skromno suhoparno uradno sporočilo za javnost.

Obrnili smo se na Ribiško družino Voglajna in se pogovarjali s predsednikom g. **Tovornikom**. "V zadnjih mesecih imamo precej težav z zastrupitvami rib. 11. junija je prišlo do pogina rib v Slomščici, ker so v Sadjarstvu Slom izpirali hladilnice in strupeno tekočino spustili v potok. Od Sadjarstva, pa do izliva Slomščice v Voglajno, je bilo vse mrtvo, škode pa je bilo za 3 - 4 milijone tolarjev. Že teden dni kasneje je v Dobovski potok v Slatini pri Ponikvi naliv spral gnoj, ki ga kmetje nalagajo tik ob potoku. Ponovno je prišlo do pogina rib, škode pa je za milijon tolarjev. Nazadnje je poginilo še deset vrst rib v Pešnici, od bazena pa do izliva v Voglajno. Uničeno je bilo spet vse živo, škoda pa je po vsej verjetnosti še večja kot 1, 5 mil. tolarjev. Malomarnost ljudi je prav zastrašujoča. Ribiška družina bo sedaj s pristojnimi inšpekcijskimi službami ocenila škodo ter jo potem seveda tudi izterjala na sodišču. Sicer pa so naši vodotoki tudi drugače zelo onesnaženi. Grozno, kaj vse ljudje mečejo v potoke."

Koncesijo za upravljanje bazena ima NK Šentjur in tako seveda ni bilo težko najti krivcev za pomor rib. Besedo smo dali **Viliju Romihu**, ki v NK Šentjur skrbi za bazen, sodeloval pa je tudi pri čiščenju. "Z bazenom in njegovo pripravo smo imeli veliko težav. Pokvarila se nam je črpalka, kar nam je povzročilo nemalo problemov. To, da so strupene snovi prišle v Pešnico, pa je splet okoliščin. Nismo vedeli, da so cevi speljane direktno v potok. Mislili smo, da so speljane v javno kanalizacijo in v tem primeru bi še pravi čas prišlo do nevtralizacije."

L. H.

Z zlatim priznanjem do sadne kupe

Ob naslovu verjetno najprej pomislite, za kakšno zlato priznanje gre. Dobili sva ga na 29. srečanju mladih zgodovinarjev v Novem mestu. Lani v Bakovcih smo prejeli srebrnega za nalogo Razvoj zdravstva in socialnega skrbstva na Kozjanskem in v občini Šentjur. Letos sva z najino mentorico preživeli dva čudovita dneva v Novem mestu. Ne da se popisati občutkov, ki so naju prevevali tiste dni. Najprej obupni strah pred komisijo, za katerega se

je izkazalo, da je bil zaman, in nato radost ob prejemu zlatega priznanja.

Na tekmovanju je sodelovalo 140 zgodovinskih krožkov iz Slovenije in zamejstva na temo Društvena dejavnost v našem kraju. Nalogo sva posvetili našim požrtvovalnim gasilcem, ki se pripravljajo na praznovanje 70 - letnice obstoja PGD Slivnica pri Celju.

Ne smeva pa pozabiti na najino mentorico Nadjo Bevc, ki naju je spodbujala in za odličen uspeh nagradila s čudovito sadno kupo.

Manca Čujež in Dora Košak, OŠ Slivnica

Ohranimo kulturno dediščino naših babic in dedkov

V soboto, 27. junija, je Turistično društvo Dobrina organiziralo folklorno prireditev Ohranimo kulturno dediščino naših babic in dedkov, ki jo vsako leto organizirajo na zadnjo soboto v juniju. Letos so jo drugič.

Gledalce in poslušalce je na začetku pozdravila predsednica domačega turističnega društva Danica Recko, ki je poleg že bolj ali manj utečenih fraz poudarila, da se je 16. maja domače turistično društvo pobratilo z društvom iz Velenja, katerega predsednik je tudi spregovoril par besed. Predsednica je še vse povabila na Valentinov pohod in svoj govor zaključila z besedami Daniela Artička, ki je v svoji knjigi Legende grofije Žusemske Dobrino označil za kraj lepega imena in dobrih ljudi.

Prireditve se je udeležil tudi šentjurski župan Jurij Malovrh, ki so ga bili domačini in vsi ostali prav gotovo veseli, a jih je pritegnila le njegova prisotnost, manj pa njegov govor, saj niso bili niti tihi, kaj šele da bi ga poslušali.

S programom sta začela harmonikar Jernej Kočever in klarinetist Jože Bovha. Nastopile so folklorne skupine iz Velenja, Dolge Gore in Kozjega. Zapele so pevke Ženskega pevskega zbora Kulturnega društva Gorica pri Slivnici, Štэфanski fantje in domače Pevsko društvo Krnica. Poslušalci, očitno nezainteresirani, so komaj kaj prisluhli domačim pevcem, saj so jih s svojim govorjenjem skoraj preglasili, za kar je dokončno s svojim preletavanjem nad prireditvenim prostorom poskrbel motorni zmaj.

Zanimivi so bili Štrajharji iz Velenja, ki so zaigrali na vse mogoče instrumente, od grabelj do soda. Dobrinske predice, med njimi je bil tudi en predstavnik moškega spola, so pokazale in zapele, kakšna je pot od ovčje volne do toplih nogavic ali jopic. 13-letni Pavli Strmšek in njegova sestra- dvojčica sta tudi zaigrala in zapela. Največ pozornosti, veselega odobravanja in smeja pa sta požela humorista Franc in Korle, skoraj domačina, Franc Žurej iz Ječovega in Karl Artiček iz Rakitovca. Nastopila sta dvakrat, v dvogovoru povedala kup mastnih šal na račun pobratenja društev, dobrinskih toplíc in človeških napak ter zapela nekaj pesmi, značilnih za kmečko »ohcet«.

Sledil je po zainteresiranosti poslušalcev sodeč še najbolj zaželen del celotne prireditve, to je nastop narodnozabavnega ansambla Zupan. In šele takrat se je zabava začela. Trajala je dolgo v noč. Zagnanemu turističnemu društvu (sodelovali so kar vsi vaščani) je pomagalo celo vreme, saj na Dobrino v času prireditve ni padla niti kaplja dežja, pa tudi če bi, jih to ne bi zmotilo, saj je društvo kupilo prireditveni šotor, ki ga je na prireditvi krstil Slavko Kolar s spustom balonov.

N.G.

Taborili smo

(Ker je pričujoči sestavek zamudil prejšnjo številko ŠN, ga podajamo v povzetku)

Učenci 5.c razreda OŠ F. Malgaja imamo kot športni razred predvidene tudi aktivnosti v naravi. Letos smo se odločili za taborjenje na Lisci, ki smo ga izvedli od 10. do 13. junija.

Na tabornem mestu, ki sta ga določila vodja tabora Jani Kukovič in naš razrednik Vlado Artnak, so se utaborili trije vodi. Mravlje je vodil Vlado Artnak, Vidre Petra Godlar in Nina Kukovič, Jelene pa Ivan Kukovič. Po nastanitvi in kosilu so Vidre poskrbele za postavitve jambora in drva za kurjavo, Mravlje so pripravile vse za večerni ogenj, Jeleni pa so z vejicami ogradili ves tabor. Tabor "Črni orli" je tako bil nared. Vse skupaj se je vleklo do večera. Po večerji smo imeli zbor, zapeli smo taborniško himno, dvignili zastavo in prižgali taborniški ogenj.

Četrtek in petek sta si bila po dogajanjih podobna: jutranja telovadba, dviganje zastave, ocenjevanje šotorov, nato poučni pohodi s postavljanjem bivakov, izdelovanje lokov in podobno.

Popoldne smo imeli športna tekmovanja. Fantje so v nogometu premagali Brežičane. Med njimi se je zlasti odlikoval "Fant v Gozjarjih", to je Matic Seničar, ki je bil edini obut v planinske čevlje. Tudi dekleta so zmagala v igri med dvema ognjema. Še posebej nam je bilo veselje zbijati Đenito, ki smo jo vlekli po zobeh že dva dni.

Imeli smo tudi troboj v lokostrelstvu, metanju kopja in obročev. Zmagal je vod Mravelj.

Sobota je bila dan odhoda. Podrli smo šotore, ograjo in kmalu sta ostala le še zastava in večni ogenj. Ko je tudi tega Jani Kukovič ugasnil, nas je čakala le še razglasitev najboljših. V pospravljanju so zmagale Vidre, najbolj pridne pa so bile Mravlje. Za najbolj zveste tabornike smo razglasili Tjašo Bosio, Marka Slemenška, Bojana Cerjaka in Matica Seničarja.

Še zadnjič smo se iz avtobusa ozrli na kraj, kjer je nekaj dni stal naš tabor in polni energije in lepih vtisov zapustili Lisco.

Mojca Zupanc in Sabina Kompolšek

Razočarani pevci MePZ sv. Jakob

Da so bili razočarani, je le moja ocena, kajti cerkveni Mešani pevski zbor sv. Jakob je znal polprazno cerkveno Sv. Filipa in Jakoba prenesti profesionalno. Kljub temu, da je bilo razmerje med izvajalci in poslušalci 1 : 1, so zapeli zavzeto in samozavestno, kot da je cerkvena nabito polna. Zakaj njihov letni koncert ni privabil večjega števila ljubiteljev petja - če bi odšel družinske člane nastopajočih in skupinico šentjurskih pevcev, bi

preostanek lahko preštel na prste ene roke - lahko le ugibam. Vroč sobotni poletni večer, 28. junija, je lahko že eden izmed vzrokov. Da smo Šentjurčani prenasršeni z nastopi naših številnih pevskih zborov, je tudi lahko res. Nikakor pa ne more biti vzrok kvaliteta jakobškega pevskega zbora. Kljub številčno skromni zasedbi; pelo je le 17 pevcev, sem njihovo predstavitev ocenil za zelo dobro.

V Gorici pri Slivnici petje znova živi

V Gorici pri Slivnici je dolga leta prepeval moški pevski zbor, ki ga je najprej vodil znani šentjurski organist Franc Rastočnik in za njim Janez Slana. Nekaj sezon je deloval tudi ženski pevski zbor pod vodstvom Cvetke Jagodič. Poskušali so ustanoviti celo mešani pevski zbor, toda ostalo je samo pri nekaj vajah. Pa je z zamrtjem kulturnega društva zamrlo tudi zborovsko petje. Nekateri pevci so se s tem sprijaznili, nekateri pa so željo po petju tešili v pevskih zborih v okoliških krajih. Ubrano se je tako pelo še samo v dveh šolskih pevskih zborih, ki ju vodi učiteljica glasbe Metka Bevc. Prav ona pa je v začetku tega leta povabila bivše pevke k ponovnemu druženju in ubranem petju.

Tako je bil ustanovljen Ženski pevski zbor Kulturnega društva Gorica pri Slivnici. Pevke so se prvič predstavile na prireditvi ob kulturnem prazniku. 21. marca, zapele na koncertu pihalnega orkestra iz Šentjurja

in slab teden kasne zapele še upokojevcem. Nastopile so tudi na 8. Jurijevi reviji v Šentjurju, kjer so se prvič pokazale v novih oblekah. Kritik Mitja Gobec jih je ocenil pozitivno in bil mnenja, da bi pevke morale nastopiti pod oznako deklški in ne ženski pevski zbor, to zaradi šibkosti in morda še ne toliko razvitih in izdelanih njihovih glasov. Pevke so rade sprejele povabilo organizatorjev 2. tradicionalnega pohoda po Krajevni skupnosti Gorica pri Slivnici in pohodnikom zapele v cerkvi svetega Miklavža v Bukovju. Potem so se slaba dva meseca pripravljale na nastop na 29. taboru slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični, tam nastopile 21. junija, in na samostojen koncert, ki pomeni vrhunec vsega ustvarjanja in ki je to tudi bil, v soboto 26. maja. Pevke so približno 150-im poslušalcem zapele v treh delih, in sicer sklope pesmi, ki so se jih naučile za posamezne nastope. Največ je bilo ljudskih v različnih priredbah, od pleničk do ptičk vseh vrst. Navdušile so z makedonsko ljudsko Brala Jana kapini (najbrž zaradi tempa, ki je bil vse prej kot počasen), pa

Nobenega dvoma ni, da je jakobški pevski zbor med cerkvenimi zbori gotovo v samem kvalitetnem vrhu. Povsem laično bom tvegala oceno (le zakaj, za vruga, nihče od številnih glasbenih pedagogov in izkušenih pevcev ne upa oceniti nastopa svojih kolegov?!), da potrebujejo bolj izrazite tenoriste in da je njihova ženska vrsta boljši del zbora.

Kaj več pa lahko rečem o njihovem repertoarju. Ne glede na to, da so cerkveni pevski zbor in v prvi vrsti del bogoslužja, je bil predstavljeni program preveč konservativen, "statičen". V prvem delu koncerta, ki je bil posvečen izključno cerkveni pesmi in Mariji, sem vsekakor pogrešal vsaj eno ali dve "ljudski" Marijini pesmi. Večino predstavljenih pesmi sem slišal prvič. Morda je zbor z njimi uspešno prezentiral svoje delo minulega leta, toda to so znali ceniti le poznavalci, mi drugi, narod torej, se hočemo v pesmi, pa čeprav v cerkvi, najti in zabavati. Najmočnejši aplavz, ki so ga Jakobčani poželi za Foersterjevo Večerni ave v drugem delu koncerta, mislim, potrjuje mojo ugotovitev.

Nekaj podobnega bi upal reči tudi za nastop prof. Zdolškove na orglah in flavtistke Čatrove: Bach in Vivaldi sta gotovo prezahtevna za poletno koncertiranje v soparno zatohli cerkvi v vasici pod Kalobjem.

Pa da ne bom spet tarča ostrih obsodb predsednika šentjurskega moškega zbora g. Čokla, ki se je tokrat izkazal in svoje jakobške kolega počastil s polnim cekrom butelj: vsa čast Jakobu, za njihov zbor.

Upam, da jih bom prihodnje leto uspel prepričati, da bi lahko bi njihov nastop za dan državnosti na Rifniku sestavni del njihovega pevskega leta in lep prispevek k promociji domačega kraja.

F.K.

tudi s pesmijo Glasba mi je vse in z Rodovnikom vina, s katero so se poslovile z odra, dobesedno, prepevale so jo namreč istočasno z odhajanjem.

Med deli njihovega nastopa so svojo povezanost z glasbo predstavili še trije krajan: Mojca Krajnc je na klavir zaigrala Chopinov Valček in s tem vsaj malo predstavila že enajstletno ukvarjanje s tem instrumentom. Sašo Drame je zaigral Šifrerjevo pesem Lepi ljudje, župnik Marko Šramel pa je z majhnim zborom učencev nižje stopnje zapel svoji pesmi Smisel in Prijatelji.

Po koncertu so se pevke skupaj z gosti in sponzorji poveselile, a ne preglasno in ne predolgo, saj jih je naslednji dan čakal še nastop v Dobrini na prireditvi Ohranimo kulturno dediščino naših babic in dedkov.

Pevke bodo z vajami nadaljevale jeseni, vabijo pa vse lepe ženske glasove, da se jim pridružijo.

N.G.

Zaključni koncert glasbene šole v Šentjurju

V petek, 19. junija, je Glasbena šola skladateljev Ipvavcev Šentjur z zaključnim koncertom nekaterih svojih učencev v kulturnem domu v Šentjurju zaključila šolsko leto, ki se je po uvodnih besedah ravnatelja profesorja Edvarda Goršiča za vse učence končalo uspešno.

Na začetku koncerta je ravnatelj trem učencem tretjega letnika podelil priznanja za uspešne nastope na regijskem in državnem tekmovanju, vsi trije pa so se na koncertu še enkrat izkazali. Matjaž Vodišek s solom v pesmi Colorado blues, ki jo je sicer igral ansambel kitaristov pod vodstvom Romana Ocvirka, Nastja Močnik z Bachovim Manuetom v duu s svojo učiteljico Alenko Čater, Iva Kovačič pa ob klavirski spremljavi Jelke Iskra s Couperinovo skladbo Le Bavolet Flottant.

Na koncertu so še v kvartetu klarinetov zaigrali učenci četrtega letnika in Patricija Škornik ter Maja Ptičar na citre Schwabovo pesem Mrak, sicer pa je imel glavno vlogo šolski orkester glasbene šole pod taktirko Bojana Drakslerja. S skrbno izbranimi, izdelanimi in zaigranimi skladbami, za katere piše priredbe v največji meri dirigent sam, in s sproščenostjo so navdušili poslušalce. Zaigrali so od klasičnega Intimnega sestanka, evergreenov Round around the clock, Obladi oblada, Nights in white satin, Oldies in Goodies, In the summer time, do slovenske narodne Sijaj sijaj in že skoraj ponarodele Cvetje v jeseni. Slednja je še posebej pritegnila, sploh s citrarskim solom Patricije Škornik.

Edvard Goršič pa je prireditev končal z besedami, ki so bile glavni motiv zadnje pesmi Sijaj sijaj, da naj nam sonce sije in zvonovi veselo zvonijo še naprej.

N.G.

Odličnjaki pri županu

Za naslednji članek je res že pozno, toda bila sem prepričana, da bom kaj podobnega zasledila že v prejšnji številki ŠN.

Letošnji osmošolci iz vse občine, ki smo bili vseh osem let odlični, smo tokrat kot prva generacija prejeli županovo vabilo na sprejem.

V Ipvavčevi hiši se nas je zbralo kar 67. Gospod Malovrh nam je najprej nekaj povedal iz zgodovine Šentjurja, zvedeli smo tudi, da ima naša občina nadpovprečno število študentov. Po ogledu Ipvavčeve hiše in nekaj besedah o Ipvavcih je župan vsakemu posebej čestital in poklonil knjižici Matematika s kalkulatorjem za srednje šole. Seveda je bil zraven tudi kalkulator. Sledilo je podpisovanje v zlato knjigo, nato pa še fotografiranje na dvorišču. Poskrbljeno je bilo tudi, da po približno uri in pol nismo odšli lačni.

Nuša Simončič

Občni zbor RK Kalobje

Junija je tudi krajevna organizacija RK Kalobje izvedla svoj redni letni občni zbor.

Žal je svojo odsotnost opravičilo precej povabljenih, med drugim tudi predsednik območne organizacije g. Štefan Tisel, a je bil sekretar g. Slejko kljub temu zadovoljen z obiskom članov. Priznati moram, da niti sama nisem vedela, kako močno je rdečekriževstvo razširjeno na Kalobju. V prijetnem ambientu gostilne Erjavec se je namreč zbralo več kot devetdeset ljudi.

Skupaj so se ozrli na prehojeno pot in če se ne motim, ni bilo obraza, ki ne bi zadovoljno prikimal. V letu 1997 so v RK obiskali vse krajane, stare nad 75 let, in jim poklonili skromna darila. S ponosom pa so še posebej omenili tri, Stvarnik Faniko, Kovač Alojza in Herzog Amalijo, ki jo počasi mahajo proti stotim. Razdeljevali so tudi pomoč socialno ogroženim iz akcije Nikoli sami, oblačila in pohištvo, družno so zavihali rokave, ko je Močnikov Leopold pogorel in ostal brez strehe nad glavo, sodelovali v akciji za Debeli Rtič in še bi se kaj našlo. Tako je zbor potekal v pričakovani smeri, dokler ni dolgoletni predsednik gospod Hribernik ponudil svoj odstop. Razlogi bi naj bili zdravstveni, a prisotni so ugotovili, da si je v skoraj treh desetletjih delovanja v organizaciji skupaj s soprogo Angelo zaslužil vse priznanje in ga prepričali, da kljub vsemu ni tako zelo bolan. Poleg tega pa so družini Hribernik in Firant predlagali za priznanje občinske organizacije RK.

Na koncu je še g. Slejko spregovoril nekaj besed o sami organizaciji in delovanju njenih članov. Lahko bi rekla: klobuk dol pred vsemi krvodajalci in vsemi, ki karkoli počnejo na tem področju. Edino pikro si je prisluzila KS Kalobje, ki ni imela na

sestanku nobenega svojega predstavnika, kljub povabilu. Ignorantsko obnašanje, ki se sicer ne kaže samo v odnosu do te organizacije, seveda ne pripomore k elanu in motivaciji ljudi, ki svoj prosti čas, denar in dobro voljo darujejo v dober namen in za skupnost. Blagajničarka ga. Erika Arzenšek pa bi verjetno dodala, da se v tako nizkem proračunu, kot ga ima RK, pozna vsak tisočak. Toliko v premislek.

Zaključek je bil kljub vsemu vesel, še posebej potem, ko sta Roman in Sandi prinesla harmoniko in klarinet. Naj se na koncu v imenu organizatorjev zahvalim območni organizaciji RK, trgovini Vihar, Jagru, Mesninam Jurij in še posebej gostilni Erjavec za prijazno in kvalitetno postrežbo.

Saška Teržan

90 let Alojza Kovača

V Podlešju je te dni praznoval devetdeseti rojstni dan Alojz Kovač. Oče sedmih otrok je živel v času, ko mu življenje ni bilo najbolj naklonjeno. Bil je veliko trpljenja, pa tudi veselja in radosti. Na stara leta ima sicer nekaj zdravstvenih težav, tudi noge ga ne ubogajo tako kot bi rad, a na obrazu mu zaigra smehljaj, ko ga kdo obiše. Največkrat je to hči Vera.

Želimo mu dobrega zdravja in še mnogo let veselja med svojimi otroki in vnuki.

Saška Teržan

KALOBŠKE BUČNICE

Človek bi rekel, da že povsod spravljajo ozimnico, glede na to, da se ljudje kar naprej pritožujejo, da se v tem času kislih kumaric res čisto nič ne dogaja. No, jaz to počnem pozimi, poletna vročina na dogajanje na sončni strani Rifnika namreč zelo dobro vpliva.

Že pred časom smo imeli v kalobški cerkvi dva koncerta. Najprej šentviškega zboru, potem pa še jakobškega. Oba sta privabila v cerkev tudi tiste, ki mašo sicer preživijo ob ogledih prelepe kalobške panorame, Šentvidčani pa so verjetno koga napeljali tudi na bogokletno misel, da bi v cerkvi malo zaplesal. No, ojunail se sicer ni nihče, aplavz pa je bil vsekakor bučen. Kleveta, da Kalobčani ne znajo ali nočejo gromko zaploskati, se je tako izkazala za čisto izmišljotino. Samo aplavz si je treba zaslužiti, kaj pa mislite! In v teh dneh se je pošteno ploskalo. Zgodil se je namreč skoraj mini čudež. Samo zdaj se še niso odločili, če v podobi župnika ali v podobi škarpe okrog cerkve. Še pred dobrim mesecem so bili tam ogromni kupi kamenja, zemlje in vsemogoče navlake. Jaz sem o tem luščila bučnice, mnogi pa so obupavali ali pa zmajaje z glavo postopali okrog: „Štiri mesece, najmanj štiri mesece bo potrebno, da se bo zadeva za silo spravila v red.“ Gospod župnik in res zavzeti krajan pa so potrebovali pičle štiri tedne, da so zadevo spravili v red, kot se šika. Zdaj bi morala napisati hvalnico prej omenjenemu gospodu, a če bi spravila na papir vse tisto, kar so mi naročili, bi še kdo mislil, da me je podkupil, tako da si raje kar predstavljajte, kako ga Kalobčani obrajtajo. Pa se mu je zadeva kmalu "maščevala". Dobro obveščeni viri so izvohali hudo varovano skrivnost datuma njegovega rojstnega dne in glej ga zlomka - bil je to ravno datum

blagoslavljanja nove škarpe. Gospod dekan nas je prijetno presenetil, ljudje pa župnika.

Ko sem že ravno pri rojstnih dneh; pred dnevi sta praznovala okroglo obletnico, tisto "ta narbolj žlahtno" bivši in sedanji predsednik naših vrlih gasilcev, Gračner Ivan in Pušnik Ferdo. Čestitamo!!!

Na občnem zboru RK se je izkazalo, da vrhove krajevne skupnosti ne zanimajo niti človekoljubne organizacije, tako da se sploh ne čudim več, če ignorirajo kulturne zadeve.

Ko koristne stvari padejo skozi sito, pa res ne moreš pričakovati, da jim bo mar česa nekoristnega kot je kultura. Pa nič hudega. Za novi bum na turističnem področju bodo poskrbeli Mlakarjev Tonček, Pušnikov Miha, pa še kdo. Govorim o slovilih konjerejcih, ki postajajo že prav nevarna konkurenca na konjskih dirkah. Mlakarjev Tonček je za lanskim prvim mestom letos osvojil odlično drugo mesto na dirki v Gotovljah. Kar se tiče naslednjih dirk, pa je že naročil novo vitrino za pokale. Sicer pa se kako lepo nedeljo popoldne zna zgoditi, da boste vse te konjerejce in njihove plemenite živali videli pred Antlejevo gostilno na promenadnem sprehodu. Če boste lepo poprosili, tudi z vami na hrbtu.

In zdaj, dragi moji, se čimprej spravite pod prvo marelo, za prvo malo večjo lužo in uživajte poletje, dokler še lahko. Naši vaški vremenarji za naslednji mesec namreč napovedujejo sila neprijetno vreme. No ja, jaz se na to sicer ne spoznam, a če bo kaj padalo, pa le pojdite pod streho...

Saška

Rado Palir: Spomini na izgnanstvo

UVOD: Razmislek o naravi človekovega spomina in o posvečenosti žrtev

Rodil sem se 9. januarja 1940. Ko se je pričela 2. svetovna vojna, sem bil torej na polovici svojega predrojnega življenja, ob njenem koncu pa sem bil star pet in pol let. Celotno obdobje mojega ranega otroštva je zapolnila vojna. To sem skupaj z našo družino preživel v izgnanstvu, moji starši pa se iz zloglasnega Jasenovca, kraja svojega mučeništva, niso več vrnili.

Kraj, končna in najdaljša postaja našega izgnanstva, je bila Novska. Ta je bila pred začetkom vojne prijazno, skoraj idilično hrvaško mestece panonskega značaja, potem pa se je v času, ki je bil namenjen nam, na tistem kraju sveta vse močno spremenilo.

Zaradi moje mladosti so spomini na dogodke tistega časa pač ustrezni razumevanju in doživljanju predšolskega otroka. Veliko dogodkov je, ki so mi ostali

jasno v spominu, večina pa jih je bolj ali manj potonila v mrak pozabe. Od tistih, ki žive v mojem spominu, jih je veliko takšnih, ki so morda res pravi spomini, ali pa gre za predstave in podoživetja, ki so se oblikovala v moji otroški glavi skozi pripovedovanja odraslih, zlasti domačih (moje rejnice) o tistem času, in so potemtakem nekakšni posnetki posnetkov oziroma spomini na spomine. Tudi kot takšni so zame dragoceni, saj v njih živijo moji prežgodaj umrli starši, in jih že zaradi zavedanja lastne istovetnosti ne smem pozabiti, poleg tega pa so pomemben del moje zgodovine. Ogromno tistega, kar bi bilo vredno spominjanja, je zbledelo in celo za vedno izginilo. Človeški spomin je selektiven in je kot tak v službi ohranitve integritete človekove osebnosti; preobremenjujoče vsebine izloči oziroma zamegli, preoblikuje do nespoznavnosti, v veliki meri pa navidezno izbriše s tem, da jih izrine v podzavest, od koder potem včasih nenadzorovano priplavajo na

površino zavedanja in uničujejo naš notranji mir, duševno ravnovesje in zdravje.

Po milosti usode mi je uspelo doseči poklic, katerega študij mi je omogočil razumevanje teh zapletenih duševnih procesov in mi posredno pomagal soočiti se z nepopisnimi travmami mojega zgodnjega otroštva. Morda sem si ga izbral prav zaradi njih in zato, da bi pripomogel k razumevanju zame kot takrat še otroka povsem nerazumljivih stvari v svetu okrog nas kot tudi v nas samih.

Moje pisanje vsekakor nima značaja organiziranih spominov, ki bi z znanstveno natančnostjo in sistematičnostjo secirali in razčlenjevali čas in nravi v njem - za kaj takega so doživetja predšolskega otroka in stopnja njegovega zavedanja sebe in sveta povsem neprimerna osnova, ker jo sestavljajo samo čustva, ti gradbeni elementi sreče in nesreče človekovega srca.

(se nadaljuje)

“DOTIK” TANJE PLANKO

“Tako kot školjka naredi iz morja biser, tako pesnik naredi iz bolečine pesem”. Ne vem, če ta verz velja tudi za Tanjo Planko, vem pa, da je Tanja prima punca. Prvič sem jo spoznal pred meseci, ko je imela v šentjurskem kulturnem domu predstavitev svoje debitantske zbirke Dotik. Takoj me je navdušila. Nič dolgočasnega prebiranja pesmic in zehanja občinstva, vse skupaj samo izžarevanje zares pozitivne energije. Pred dnevi sva se s Tanjo ponovno srečala in marsikaj je imela povedati.

“Prvo pesem sem napisala v 8. razredu OŠ.” Takrat je začutila, da lahko preko pesmi izraža svoja čustva. Pravi, da je imela v osnovni in srednji šoli velike težave s komunikacijo, bila je preveč sramežljiva, da bi pokazala, kaj si želi. Tako je

obdobju srednje šole je napisala okoli 200 pesmi, ki jih je skrbno skrivala pred starši, saj je imela občutek, da jim ne bodo všeč, ali pa da ji bodo celo prepovedali pisati.

“Danes sem vesela, da je bil to samo občutek.” Pred tremi leti je Tanja odšla študirat v Maribor, kjer so se ji odprla nova obzorja. Znebila se je sramežljivosti in začela sodelovati z Dijaškim domom Maribor, radijem Maribor, Elizabeto Ajtnik. Starši so jo ves čas podpirali in ko je bila pesniška zbirka gotova, so bili ponosni nanjo.

“Vedno si želim iti v naravo in biti sama. Čisto sama.” Tanja pravi, da najlažje razmišlja in dela ponoči, ko je osamljena. Sicer je rada v družbi, vendar si želi nekoč oditi nekam daleč, kjer bi bila sama. Zdi se ji, da bi tako lahko ustvarila morje pesmi, se prilagajala sama sebi in prisluhnila klicu narave, ki jo tako obožuje.

“Želim si nekomu pomagati.” Tanja študira na pedagoški fakulteti v Mariboru razredni pouk. Torej bo nekoč učiteljica. Zanj je obdobje osnovnega šolanja čas,

ki otroku pusti pomembne sledi. Pravi, da so takrat otroci najbolj dovzetni za okolje, ki jih obdaja, v otroštvu se razvijajo osebnostne poteze, ki pa jih kasneje zavestno spreminjamo, da bi lažje dosegli cilje, ki smo si jih zastavili. Njena želja je pomagati otrokom, še posebej tistim s posebnimi problemi. V delu z mladimi bi rada marsikaj spremenila, čeprav se zaveda, da bo to zelo težko.

“Pesmi pišem kadar sem žalostna, pa tudi kadar sem

vesela.” Ob najinem srečanju je bila zelo dobro razpoložena. Povedala je, da bi v danem trenutku brez težav napisala pesem, ki pa bi bila prej realistična kot pa vesela. Sicer pa se ji zamisli rodijo popolnoma spontano. Pravi, da pesništvo ni poklic, temveč poslanstvo. Teme črpa iz vsakdanjega življenja. Veliko njenih pesmi je razpoloženskih, ljubezenskih. Prihodnosti in realnega sveta se dotika v bivanjskih pesmih.

“Zadovoljna sem z življenjem.” Mlada pesnica je doma iz Lažiš pri Dobju. Odmaknjenost od dogajanja je niti najmanj ne moti, konec koncev ji mir in samota celo prijata. Ustvarja predvsem zase, je pa vesela, ko vidi, da lahko s svojimi pesmimi polepša dan tudi drugim. Največ predstavitev je imela v Mariboru, kjer je bolj cenjena kot v doma. Literarni večer je imela tudi v Šentjurju, končno pa so se nanjo spomnili tudi doma. Pomagali ji bodo pripraviti literarni večer v Dobju.

“Imam veliko ciljev, vendar vem, da me čaka še mnogo dela.” Med drugim si želi obogatiti besedni zaklad, da bi lažje posredovala svoje misli in spoznanja. Zaveda se, da jo čaka še veliko čeri na njeni poti, toda pod budnim očesom aforista Toneta Dodleka, prijatelja Elvisa, prijateljic Andreje, Polone, Anje, vseh njenih sošolcev, sestre Aleksandre, brata Ervina, ji bo zagotovo uspelo !

“Slep je, kdor se s petjem ukvarja”, je dejal naš slavni poet in se v primeru Tanje Planko prav gotovo zmotil. Tanja je prava spominčica na polju cvetov, ki poseljujejo našo drago Zemljo. Pravi, da v zadnjem času kar preveč lenari, čeprav bi morala pripravljati novo zbirko. Naj ji bodo v

tolažbo besede, ki jih je zapisal njen prijatelj Anton Petelinšek: “Pravi pesniki zgodaj spomladi poženejo znova - kot trobentice in zvončki. Vsako pomlad. Če slučajno kje srečate mlado pesnico Tanjo Planko, jo povabite na kokto.” In Tanja je absolutno prava pesnica in to z veliko začetnico! Pa tudi povabila na kokto se bo razveselila.

LUKA HVALC

“Vem, da bi mi brez podpore vseh tistih, ki me imajo radi, mi zaupajo, uspelo veliko kasneje. Denarno so mi pri izdaji zbirke Dotik pomagali: Dijaški dom Maribor, Študentska organizacija univerze v Mariboru, občina Šentjur in moji ljubi starši. Vsem najlepša hvala. Resnično hvala!”

TANJA PLANKO

SKRIVNOST

V temi se dotaknem nečesa trdega.

Objamem s prsti.

Dlan mi drsi ...

Čutim !

Kaj je vendar to ?

Prižgem luč

in že sesam.

Sesam kot obnorela hitro

in znoj me zajame

drsi mi po vratu čelu.

Utružena.

Ne morem več.

Prijem popusti.

Popravim si naramnici krilo uredim pričesko in odidem.

Vdihnem sveži zrak

Vesela sem da sem zunaj

daleč vstran od sesanja

in sobe polne prahu.

imela obilico razlogov, da se je zatekla v svoj kotic in pisala in pisala. Vsak prosti čas je izkoristila za sanjarjenje o ljubezni, razmišljala je o potrebah človeka, brezposelnosti, onesnaženju...

“Priznati moram, da nisem nikoli počivala, bila sem obsedena s pisanjem.”

Pisala je med odmori v šoli, avtobusu, med potjo domov je hodila s papirjem in svinčnikom v roki, da ji ne bi bilo potrebno brskati po torbi in izgubljeni zanj “dragocenega časa”. V

Spomini na Demos

9. nadaljevanje

18. maja je bila prva seja nove občinske skupščine. Stara občinska garnitura je vzorno pripravila vse potrebno. Sekretarka skupščine in Izvršnega sveta Slavica Gosar je pripravila scenarij, prejšnji predsednik Gorjup je pričel sejo nove skupščine, ki jo je potem do izvolitve novega vodstva vodil najstarejši odbornik Martin Cmok. Vse je šlo kot po maslu.

Takoj na začetku se je se je oglasil Jager (ZSMS), ki je opozoril, da JLA odvaža orožje, ki smo ga kupili za TO z občinskim denarjem. Od Gorjupa je zahteval pojasnila, za kaj gre, in je tudi vprašal, kdo je JLA dal ključke od skladišča. Podprli so ga tudi Leskovšek, Zabukovšek in Prebil. Gorjup je pojasnil, da je zadeva res nekoliko nenormalna, da je komandant TO Arzenšek bil po zakonu dolžan predati ključke skladišča, in da on kot predsednik ŠSO in predsednik Odbora sveta za SLO nima o tem nobenih informacij niti pravice preprečiti prevoz orožja. Zanimivi sta bili še pripombi dr. Moserja in Ivana Jagra. Prvi je izjavil, da smo Šentjurčani za mir in da orožja sploh ne potrebujemo, drugi pa je predlagal, da za orožjem pošljemo še uniforme, ki so ostale doma. Kasneje se je dosti govorilo, da je orožje zapravil Demos, resnica pa je takšna, da je do odvoza prišlo ravno v trenutku "brezvladja" oziroma tik pred formiranjem nove občinske oblasti in da nihče od odbornikov, niti Demosovih niti opozicijskih, ni predlagal, da bi šli ven in fizično preprečili akcijo vojske. Kar več razpravljalcev, med njimi tudi Zabukovšek, je menilo, da gre za zakonito zadevo, zato smo se zadovoljili samo s protestom, ki se je glasil: "Delegati ustanovne skupščine najodločneje protestiramo proti ukrepom "razorožitve" teritorialne obrambe, ki se dogaja pred našimi očmi. Ta ukrep razumemo kot poseg, ki globoko prizadeva naše pojmovanje poštenih odnosov, principov SLO in kot samovoljen, grob poseg JLA v dogajanja v naši družbi.

Zahtevamo, da se ozadje povelja, katerega posledica je ta odtujitev orožja, takoj preuči, to povelje zavrne, orožje pa se vrne v naše skladišče." Apel smo naslovili na Predsedstvo Skupščine Republike Slovenije.

Seveda naše verbalno ogorčenje ni imelo nobenega odziva, pa tudi vsi kasnejši poskusi, da bi orožje dobili nazaj, niso bili uspešni. Smo pač zamudili zgodovinsko priložnost za "herojstvo", da bi kot prvi rekli ne JLA. Naslednje dni, seveda potem, ko se je že dobro vedelo, za kaj gre, so to storile nekatere druge občine in pozele obilo slave.

Kandidatne liste so bile dogovorjene in zaprte. Tako smo že kar na začetku prelomili eno od svojih temeljnih načel demokracije o volitvah, da smo ugodili opoziciji in ji omogočili izvolitev njihovih kandidatov. Le pri volitvah Komisije za volitve in imenovanja smo imeli odprto listo, kar je imelo za posledico, da so iz nje izpadli vsi kandidati opozicije razen Mirjana Bevca (SDP).

Pred volitvami predsednika skupščine sem imel nekakšen programski govor, ki se je glasil takole: "... Naš skupni cilj je ustvarjanje nam ustrezne kvalitete življenja v šentjurskem prostoru. S spoštovanjem načel svobode, demokracije in pravnega reda bom omogočal tekmovalnost idej in izbiro

kvalitetnih poti za doseg naših ciljev. Trudil se bom, da se bo občinska politika dogajala v javnosti in da bo ta skupščina vsak trenutek sposobna spoznavati najboljše rešitve in sprejemati prave ukrepe. Kot predsednik skupščine se bom trudil, da bodo v njej prišle do izraza vse pozitivne strani strankarstva, kot so tekmovalnost, inovativnost, motiviranost in odvisnost od volje našega volivnega telesa... Če se hočemo v prihodnjem obdobju po gospodarski uspešnosti približati Sloveniji, ali vsaj zaustaviti naše oddaljevanje od slovenskega povprečja, potem moramo ravnati dosledneje in bolj odločno, bolj umno od sosedov. Sprašujem vas, ali smo v stanju s temeljito racionalizacijo v družbenih službah, v državni in občinski upravi, zagotoviti gospodarstvu vsaj 5 - 10 odstotkov nižje obremenitve, kot je slovensko povprečje in tako ustvariti kapitalu in znanju vabljivo klimo? Da bi bil Šentjur za Celje to, kar so Domžale za Ljubljano, kot so zapisali zsmsjevci..." Da bi podkrepil svoj predlog za varčevanje, sem takoj poudaril, da Demos zahteva, da se funkcija predsednika skupščine opravlja neprofesionalno oziroma polprofesionalno, kot je predlagalo predsedstvo Demosa. To je pomenilo, da naj bi svoje delo predsednika skupščine opravljal v polovičnem delovnem času oziroma naj bi Občina za ta čas plačala nadomestilo veterinarski postaji, kjer sem ostal zaposlen. Takemu predlogu je zlasti ugovarjal Štiglic iz SDP, ker je menil, da Demos krši svoje predvolivne obljube in je zahteval, da je funkcija predsednika skupščine neprofesionalna. Podprl ga je tudi Jager iz ZSMS.

Moje uvodne besede so prav zanimive. Po eni strani izražajo tipično demosovko zagnanost in odločenost v resnici nekaj storiti, na drugi strani pa jasno kažejo, da sem delovanje družbenih služb, države in spodbujanje razvoja pojmoval precej naivno. V njih pa je opazno eno od redkih načel, ki sem ga dosledno spoštoval do kraja, namreč zahteva po javnosti občinske politike. V času svojega predsednikovanja sem napisal za časopise več pisem in izjav, kot v vsem življenju skupaj. Ne da pa se zanikati, da sem si z njimi napravil več škode kot koristi; v javnosti sem začel veljati za prepirljivca.

Volitve so bile le formalnost: dobil sem 40 glasov. Manjkajoči glas je bil moj. Nisem se vzdržal zato, da bi se morebiti v zadnjem hipu le izognil odgovorni funkciji, temveč zato, da bi preprečil soglasno izvolitev.

Druge, predhodno usklajene kandidatne liste, je predlagal Simon Zdolšek. Takorekoč soglasno so bili izvoljeni še Breda Svetina (ZKS - SDP) za podpredsednico skupščine (37 glasov), Ivan Pevec (SKZ) za predsednika DPZ, Štefan Tiselj (SZS - SZDL) za podpredsednika DPZ, Ing. Komel (SDZ) za predsednika in Anita Koleča (DOPS) za podpredsednico ZZD, Jure Malovrh za predsednika in Pisanec za podpredsednika Zbora KS.

Pri volitvah mandatarja za predsednika IS se je nekoliko zapletlo, saj nismo imeli njegovega pisnega soglasja za kandidaturu, sporna pa je bila tudi njegova zahteva za višjo plačo, kot bi mu sicer po Pravilniku pripadala. Štiglic (SDP) in Jager (LDS) sta tudi ugovarjala predlogu Demosa, da mora mandatar v 30 dneh (ta rok je zahteval Grdina) predložiti predlog za funkcionarje in člane izvršnega sveta, češ da je predolg. Zahtevala sta 14 dnevni rok za vzpostavitev občinske oblasti.

(se nadaljuje)

SRI LANKA - SREČNA DEŽELA

(5. nadaljevanje)

Mislim, da smo se zaman trudili dojeti in doživeti vznesenost, ki smo ji bili priča. Budov zob, ki naj bi ga prinesli v Sri Lanko v 3. stoletju p.n.š., je skrbno varovana relikvija in sploh predstavlja osrednji predmet tako templja v Kandyju kot vsega šrilanškega budizma. Vsi vladarji so ga skrbno čuvali, saj naj bi jim po izročilu pomenil vir kraljevske moči. Iz templja v prvi prestolnici Anuradhapuri so ga prenesli v tempelj v Polonnaruwi, od 13. stoletja dalje pa so ga čuvali v Kandyju, kjer je po propadu zadnjega kraljestva tudi ostal. Vsako leto izvajajo z njim posebne ceremonije, ki trajajo ves teden in so postale znamenitost mesta.

Naslednji dan nas je pot vodila preko 2000 m visokega gorskega prelaza do "Anglije v malem", do kolonialnega letovišarskega mesta Nuwara Eliya.

Nuwara Eliya

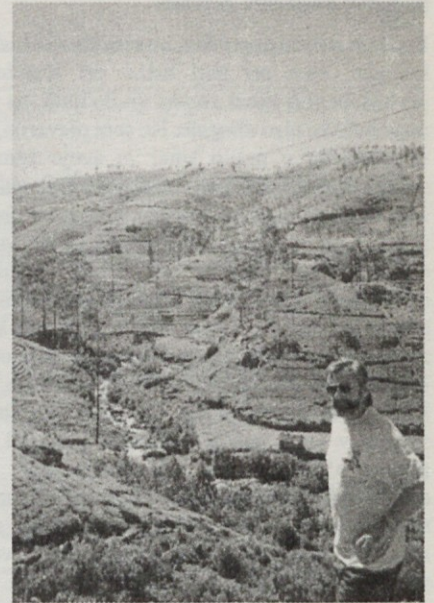
Nuwara Eliya so si Angleži zamislili kot svoj rekreacijski center, kajti klima na višini 1800 m jih je gotovo spominjala na rodno Anglijo. Da pa bi bilo počutje še bolj domače, so si ob mestu omislili umetno jezero, elitni GRAND hotel, ki je še po 150 letih največja in najlepša zgradba v mestu, hipodrom, igrišče za golf in seveda tudi po kraljici Viktoriji imenovan park. Te njihove stvaritve, razen hipodroma in konjereje, ki sta v razsulu, so še danes zaščitne značke Nuwara Eliye. "Moderni" del mesta je tipičen srilanški, slabo urejen, zamazan in prepoln srečnih obrazov domačinov. Pohod skozi tržnico je nekaj takega, kar si velja privoščiti. Nepopisna gneča, po tleh, po stojnicah razloženo vse, česar se lahko spomniš, od živih kokoši, do mesa, posušenih rib, vseh vrst dišav in sadja, vse seveda lepo garnirano z ustreznimi neugodnimi vonjavami in vsiljivimi prodajalci. V resnici v vsej tisti zmedi nisem videl prav ničesar, kar bi veljalo kupiti. Še najbolj so me mikale posušene ribe, toda potovanja z drisko si res nisem mogel privoščiti.

Bolj kot samo mesto je bila zanimiva pot do njega. Za 70 kilometrov in vzpon preko prelaza na višini 2000 metrov, po cesti, ki so jo pred stoletjem zgradili Angleži, smo potrebovali polnih 5 ur. Sri Lanka kot podoba raja - če odmislim nemogočo cesto - je tu prišla do polnega izraza. V dolini so nas spremljali živozelena bujna tropska vegetacija, kokosovi gaji, palme, riževa polja, pri približno 300 m nadmorske višine pa so se pričele neskončne plantaže čaja, ki so segale vse do vrha. Tako kot so pri nas hribočki zasajeni z vinsko trto, so tam vse strmine vzorno zasajene s čajevcem. Kamor seže oko, se razprostira neskončna zelena preproga, prepredena s potkami, potočki, slapovi... Skratka, Indija Koromandija! Potoki in slapovi so očitno tudi pravi sanitarni vozli, saj je ob njih videti številne perice in kopalce. Kopalci so seveda razmeroma obilno zakriti z oblačili in si praviloma dajo veliko opraviti s šamponiranjem las in glave. Res prav nikogar nisem videl, ki bi se umival nižje od prsnih bradavic.

Čaj, ki so ga iz Kitajske prinesli Angleži, je prvi izvozni artikel Sri Lanke. Zapeljali so nas v eno izmed mnogih sušilnic, kjer so nam razkazali svojo proizvodnjo. Plantaža, ki smo jo obiskali, meri 450 hektarov in je na njej zaposlenih 2000 delavcev. Na dan oberejo 16 ton čajnih vršičkov, ki dajo posušeni 4 tone končnega produkta. Kilogram čaja prodajo po 200 rupij. Mehanizacija v sušilnici je bila takorekoč predpotopna, večina naprav je izvirala še iz angleških časov, in vse temelji več ali manj na fizičnem človeškem delu. Delavec zasluži na dan 150 rupij, kar je cena ene steklenice piva. Vsakodnevno obiranje čajnih vršičkov se smatra za težaško in manj vredno delo, ki je takorekoč izključno v domeni tamilskih žensk. Plača je vezana na normo, bolj pridne obiralke lahko zaslužijo na dan tudi po 250 rupij. Domačinke se obiranja nikoli ne lotijo. Plantaže in sušilnice je po odhodu Angležev država nacionalizirala in so še sedaj njena last, ker pa so vse zajadrle v velike izgube, so jih rešili tako, da so jih dali v najem. Mnogi prejšnji lastniki so tako po ovinkih spet prišli nazaj na svoje.

Na strmih serpentinah proti Nuwara Eliyi smo spoznali še enega izmed mnogih načinov beračenja. Že na prvi serpentinah so nas pričakali mladci s šopki rož in so tekli ob avtobusu tako dolgo, dokler se jih pri bogve kateri serpentinah nismo končno usmili. S šopkom, čeprav je bil lep in obilen, seveda na potovanju nimaš kaj početi, "tekač" pa je le izsilil svojih 50 rupij.

Na poti nazaj v Kandy smo bili priča edini prometni nesreči v desetih dneh, kolikor smo se prebijali skozi nemogoči šrilanški promet, kar je za tisto zmedo pravi čudež. Toda očitno so šoferji vsega vajeni oziroma je prometna reka verjetno prepočasna za resnejše nesreče. Na ozki serpentinasti cesti sta se zaletela kombi in mercedes, oba last domačinov. Še preden sta se uspela šoferja karkoli pogovoriti se je okrog njiju nabrala prava množica radovedencev, na obe strani pa takšne kolone vseh mogočih vozil, da se mi je zdelo nemogoče, da se na tako ozki serpentinasti cesti ta klobuč sploh lahko kdaj odmota. Zlasti neokreten je bil naš avtobus, ki se je marsikje celo sam komaj izvlekel skozi ovinke, kako naj bi mu to šele uspevalo mimo stoječe kolone.

Pri nas trta, v Sri Lanki čaj

(se nadaljuje)

Lucijino poletje ali o obsedenosti tako in drugače

Končno! Končno je enkrat konec tega nogometa. Kakšno je bilo življenje pretekli mesec... Zanič! Vse, kar nosi hlače, je govorilo le o fuzbalu - in to vsepovsod. S Kati sva se odločili, da poskusiva še z zadnjo rešilno bilko: s celjskimi diskači. Seveda sva ugotovili, da tudi v disku ni nikogar zanimal par uštimanih mladenk, ampak le fuzbal, fuzbal in še enkrat f... Če bo moj ljubi slučajno kdaj omenil to besedo, bo veliko tvegala. Torej, pretekli mesec z moškimi ni bilo nič. Pa da ne bi kritizirala samo moških, tudi večini žensk se zadnje čase ne godi nič dobrega v možganih. Vsak dan od pol šestih popodne naprej ne morem dobiti nikjer nobene niti za kavico, saj vse sodelujejo pri obredu, imenovanem Esmeralda. Toliko čustev, solza in čutečih dialogov, tako praviyo starejši poznavalci, ni premoglo niti Mestece Payton. Res lepo. Če boste na šentjurskem »high street« videli gospe, ki nosijo zelene kostume, ste lahko mirni: za gotovo ne gre za aktivistke Jazbinškovih ali kakšnih drugih podobno nadležnih Zelenih.

Prejšnjo soboto dopoldan, ko sem šla na obisk h kolegici, sem pri tisti hišici pri Knjižnici poskušala priti skozi zbrano gručo ljudi, pa me noge nekako niso ubogale. Ko sem preverila, če so obrnjene v pravo smer in svoje ženske možgane priključila na zemeljske frekvence, sem zaslišala radostne vzklike, ki so me v drugi in tretji osebi ednine pošiljali na konec vrste oziroma v vse intimne dele mojih bližnjih sorodnikov. Tista znana o današnji mladini in afnah je bila še prava špica kulture. Vsa zmedena sem bližnjega prešvicanega gospoda, ki je bil že ves zaripel v obraz, pobarala, za kakšne demonstracije gre. Z osornim, naj se ne vrvam v vrsto, me je dokončno odklopil o mojega nedolžnega premišljevanja o dolgolascu v fotokopirnici v Resevni, ki me je malo prej tako lepo pogledal, da sem mu sklenila odnesti v obdelavo vse svoje srednješolske zapiske. Znan obraz mi je

nazadnje le bil voljan pojasniti, da na loteriji že dolgo ni bilo glavnega dobitka, ki je zdaj menda že tolikšen, da bi za silo rešil večino šentjurskih brezposelnostnih težav. Ker so možnosti za ta dobitok vsaj ena proti milijon, prav nič ne kaže, da bi svojo sezonsko natakarkstvo v celjski metropoli lahko zamenjala za bolj domačo službico.

V teh vročih dneh se je očitno skisalo tudi kolegom pri študentskem društvu, ki predstavljajo, sodeč po naslovu njihovega časopisa, močno inteligenco. Od njih sem namreč pričakovala vse kaj bolj preudarne, kot pa je pohod iz Šentjurja v Maribor. Hm, takšna gneracija X? Za vsak slučaj javno izjavljam, da se od tega čudnega dejanja ogražujem.

Urednik je zadnje čase zelo prizanesljiv do mene in me ne pošilja na daljše misije. Zato mu nisem veliko ugovarjala, ko me je poslal pogledat na južni konec občine, kaj je s tistim asfaltnim mešalcem. Toda že nekje blizu Slivnice me je spreletelo, da so Dobjani v secesijski vojni s Šentjurjem v sklepni zmagoslavni fazi in bi meni kot rojeni Šentjurčanki za prehod njihovega ozemlja lahko celo zaračunali kakšnega stotaka, ki mi ga urednik verjetno ne bi nikoli vrnil. Na srečo se da v Planinsko vas priti tudi po drugi strani, čez Prevorje. Toda pred kratkim sem nekje prebrala, da so na Prevorskem lani imeli eksplozijo kriminala in noben vrag me ne bi prepričal, da bi za še tako ljubljene domači časopis toliko tvegala. Nič ne rečem, če bi šlo za posilstvo ali kaj podobnega, ker za take zadeve obstaja odlična obramba - poskušaj uživati - ti Prevorjani pa so namazani z vsemi žaubami in bi me mogoče celo zasužnjili, dokler jim ne bi zgradila od mojega župana obljubljenih in nezgrajenih šole, kar verjetno ne bi bilo gotovo do izida te številke ŠN. Torej sem se ročno obrnila in se že začela ozirati za pametnim izgovorom. Tisti hip sem se

pripeljala do zanimivega prometnega znaka tik pred Šentjurjem, na katerem je lepo in jasno pisalo, da se je treba peljati s kar 140 km/h. Pritisnila sem na gas, avto je skočil in na prvem ovinku končal v obcestnem jarku. Po vsem tem je bilo tudi uredniku kristalno jasno, zakaj o asfaltnem mešalcu nisem mogla nič napisati. Lahko pa rečem, da sem vesela, da so ga postavili tam gori nekje v divjini, ker take zadeve pa res ne sodijo v kulturno civilizacijo.

Letos smo se punce zmenile, da gremo na morje same, kar seveda sploh ne pomeni, da se na to pot lahko odpravimo zimsko zavaljene. Prej nasprotno! Torej sem lep čas jedla samo LCA jogurte in kot nora tekala po šentjurskem štadionu, ki ima tisto ograjo narejeno nalašč zato, da se utapljaš v lastnem znoju, ne da bi te opazile privošljive tekmičice. Na čudovito pokošeno travico si zaradi preteklih izkušenj nisem niti drznila stopiti, kajti v bližini sem slutila strogo Romihovo oko, in sem jo raje mahnila po peščeni atletski stezi, ki očitno niti približno ni deležna tolike ljubezni. Vsa zaraščena s plevelom mi je dala osrečujoč občutek, da tečem po neokrnjeni zeleni naravi. Je potem kaj čudnega, da sem bila prav kmalu vsa vitka in lahkotna kot peresce? Svoje dosežke sem šla preverit še na bazen in ker mi nihče ni rekel bajsas ali kaj podobno spodobudnega, bom te dni mirne vesti odjadrala na hrvaško morje. In ker so Hrvatje s svojim Franjotom gotovo še bližji tistim »tam zgoraj« kot šentjurski nogobrcarji, ki so jim višje sile takoj potem, ko so sredi julija prvič napolnili bazen, poslale pravo tropsko vročino, nimam nobene bojzani, da na obali ne bo takšne vročine, ki bi dovoljevala hojo v prosti naravi pred deseto uro zvečer. Baj, baj! Vam, ljuba šentjurska nacija, pa želim, da vas vročina tu doma ne pokonča dokončno in si bom čez en mesec spet lahko brusila jezik na vaš račun.

Vaša Lucija

TOP LISTA ŠENTJURSKIH LOKALOV

Tokrat smo obiskali manjše šentjurske lokale, bifeje, bistroje... in pogledali njihove cene. Takole se je pokazalo:

LOKAL	Coca - cola 2 dcl	Beli brizganec 2 dcl	Kava s smetano dolga	Laško pivo 0, 5 l (steklenica)	Vinjak 0, 03 l
PETELINČEK	160	110	120	250	150
GRIČ PONIKVA	120	100	110	220	130
ETOR	160	150	160	250	150
C & C	140	130	120	230	120
GRASELLI	150	120	130	220	100
TIC TAC	150	120	130	220	150
RIFNIK	120	120	120	230	140
ŽAREK	120	100	140	220	120

Obvestila matične službe

Poročili so se

Jože Preložnik iz Dramelj in Nataša Brenk iz Jakoba; Simon Židan in Olga Brečko iz Goričice; Vili Selič iz Prož. vasi in Renata Tanšek iz Tratne; Bogomir Verbič iz Novega mesta in Simona Mlakar iz Šentjurja; Matej Laubič iz Laz in Katja Zorič iz Dramelj; Konrad Frece in Brigita Jezovšek iz Šentjurja; Anton Dobnik in Nataša Ternik s Ponikve; Benjamin Žavski in Manca Čokl iz Tajht; Anton Polšak in Marija Dušič z Žegra.

Umrli so:

Rado Vodeb (37) iz Gorice, Ana Balon (53) iz Črnlince, Rozalija Bračič (62) iz Lutnja, Jožefa Penič (71) iz Razborja, Martin Mlaker (51) iz Podgaja, Janez Senegačnik (57) z Brezja, Marija Korenjak (86) iz Laz, Amalija Šolinc (91) iz Zlateč, Ivan Tomažič (60 iz Goričice.

Mali oglasi

Zaposlimo prodajalko ali prodajalca na bencinskem servisu OMV Istrabenz v Šentjurju. Informacije od 19. do 20. ure ali na telefonu 041 672 385.

Zaposlimo natararico za skrajšani delovni čas v Bistroju OMV Istrabenz v Šentjurju. Informacije vsak dan od 19. do 20. ure ali na telefonu 041 672 385

Recepti naših babic

Ne vem, ali je to varčnost ali pa že skopost (sem namreč na pol Savinjšanka): hudo mi je, ko vidim ob koncu poletja pod jablanami ležati jabolka, ki tam največkrat zgrijejo. Nekdaj, ko ni bilo denarja za lepše sadje, smo doma iz takšnih nezrelh jabolok delali zelo dober jabolčni žele. Ni le zelo dober, temveč je tudi zelo poceni.

JABOLČNI ŽELE

Še zelena jabolka operi, nareži na krlje in očisti. Zalij jih z vodo in jih počasi kuhaj, da se zmehčajo, a ne razkuhajo. Skuhane precedi skozi plateno krpo. Jabolok ne stiskaj.

Spoštovani g. urednik!

Že v zadnji številki vašega časopisa ste namigovali o privilegiranem financiranju nekaterih kulturnih skupin v občini, npr. pevskega zbora Ipavci iz Šentjurja za njihovo pot po Evropi. Tudi med ljudmi se govori, da je pri tem sodeloval župan preko neke privatne firme iz Rogaške, sicer svojega strankarskega kolega iz Šentjurja, menda z denarjem proračuna in sredstev Vegrada (pa ja ne iz denarja doma upokojencev).

Nič nimam proti pevskeemu zboru Ipavcev, sprašujem pa se, zakaj drugi kulturniki v občini, ki tudi veliko in kvalitetno delamo, večinoma le životarimo in nismo vredni takšne pozornosti, zakaj bonitete uživajo le določeni privilegiranci.

Zaradi bojzani pred morebitnimi posledicami za našo kulturno okolje to pismo pošiljam anonimno. Žalostno za demokracijo. Kaj menite, g. urednik?

Pozdrav.

D.J.

Opravičilo

Na koncu drugega odstavka članka "Šentjursko kulturo bo vodila Anita Koleča" sem v stavku "... Tatjani Cmok in županu Malovrhu ni bilo pogodu...", zagrešil neljubo zamenjavo Tatjane Oset s Tatjano Cmok. Gre seveda za predsednico SLS Tatjano Oset!

Gospe Cmokovi, ki je tudi želela, da napišem, da ni v nobeni stranki, v svet je bila le imenovana na predlog ZLSD, se opravičujem.

Franc Kovač

Za vsak liter odcejenega soka vzemi 60 dag sladkorja, ga polij z malo vode (cca četrt litra) in kuhaj tako dolgo, da postane kašast. V to kašo vlij sok in premešaj. Daj na vročo ploščo, ves čas mešaj in pobiraj pene. Žele je gotov, ko se kapljica, ki jo kaneš na krožnik, strdi. Dodaj malo limonovega soka. Še topli žele vlij v ogrete kozarce.

Žele lahko pripravljaj tudi iz drugega sadja, iz rdečega ribeza, kutine... Dobra je kombinacija črnega ribeza in malin. Zanimiv in zdrav je žele iz bezgovih jagod (Stari pregovor pravi, da se moraš odkriti in prikloniti, ko greš mimo bezgovega grma!). Delaj ga enako kot jabolčnega, le na liter vzameš 80 dag sladkorja.

Babica

Atletski rezultati

Na finalu Atletskega pokala v Ljubljani v absolutni članski kategoriji (tekmovalo je 16 najboljših) so si atleti AK TrgoHlad priborili 8 štartov. Nataša Oset je bila četrta v teku na 1500m z osebnim rekordom 4 : 42: 99, Matevž Koleša je bil 9. na 400m, Marina Ratej je bila peta v kopju. Mojca Stropnik, Dejan Mihevc in štafeta 4 x 400 m niso nastopili.

Martina Ratej (kopje) in Nataša Oset (3000m) sta bili na podlagi doseženih rezultatov uvrščeni v slovensko državno reprezentanco. Ratajeva je na dvanajsteroboju v Italiji osvojila drugo mesto, na četveroboju (Madžarska - Hrvaška - Avstrija - Slovenija) pa sta obe naši predstavnici zmagali.

Na Atletskem finalu za OŠ in SŠ je Luka Žgur iz OŠ Dramlje osvojil 1. mesto v teku na 300m, Vinko Kodela iz OŠ Slivnica pa je bil prvi v metu žogice.

Med srednješolci je Matevž Koleša osvojil 5. mesto v teku na 100m z osebnim rekordom 11,17 sekunde.

Na mednarodnem mitingu v Kranju je Martina Ratej spet zmagala, Luka Žgur je bil drugi v teku na 600m, Elko Salobir je bil tretji na 150m, Aleš Zelič drugi v skoku v daljino in 5.v teku na 60m, Lucija Voga 6. na 400m. Štafeta 4 x 100 m (Žgur, Salobir, Zelič, Šoster) je osvojila 2. mesto.

Na Maratonu državnosti v Celju je zmagala atletinja AK TrgoHlad Tatjana Planinšek. Še prej je zmagala tudi na malem maratonu v Radencih.

Martina Ratej in Nataša Oset sta spet tekmovali za državno reprezentanco starejših mladink. Na troboju s Hrvaško in Avstrijo sta osvojili tretji mesti, na tekmovanju 18 deželnih reprezentanc na igrah Alpe - Adria v Italji je bila Ratajeva tretja, Osetova pa četrta.

Z državnega prvenstva za mlajše mladinke in mladince v Kopru sta postali državni prvakinja Nataša Oset v teku na 2000m in Martina Ratej v metu kopja. Klemen Laurenčak je bil srebrn v teku na 3000m in bronast v teku na 2000m, visoko 12. mesto (300m) in 9. mesto (1000m) je osvojil Luka Novak.

Cilj nogometašev je zgornja polovica lestvice

Nogometaši Šentjurja so pod vodstvom novega trenerja Draga Grbavca pričeli s pripravami. Slišati je bilo, da bo novi trener težko zbral zadostno število igralcev, saj naj bi iz Šentjurja zaradi dolgov bežalo "vse živo", a je upravi kluba vendarle uspelo zadržati jedro ekipe in hkrati pripeljati še nekaj obetavnih mladih igralcev. Šentjur so zapustili: **Ribič** (Dravinja), **Gorenak** (Publikum) in **Druškovič** (Zagorje), na novo pa so prišli: **Zdovc**, **Kosernik** (oba iz Rogatca), **Salamandija**, **Čater** (oba iz Publikuma) in **Toplak** (Štore). Povratnika v klub pa sta **Plošnik** in hitronogi **Vavdi**.

Rado Marot je napovedal, da bodo pogodbe igralcev za novo sezono nižje kot do sedaj: "z vsemi igralci smo se uspeli dogovoriti. Pogodbe so sestavljene tako, da je vse odvisno od uspehov celotnega moštva. Veseli smo, da smo se uspeli dogovoriti s ključnimi igralci. Sicer pa smo stroške celotnega delovanja kluba močno znižali, zavedamo pa se, da ne smemo varčevati pri strokovnem kadru. Zagotoviti moramo dobre pogoje za delo 120 igralcev v vseh selekcijah, pri mladih selekcijah računamo tudi na večjo pomoč šol."

Klub je zapustila tudi sekretarka Slavica Gosar, ki pa še vedno požrtvovalno pomaga v klubu. Upajo, da jim bo vendarle še uspelo dogovoriti se za nadaljnje sodelovanje. So pa v upravi kluba zelo zadovoljni z delom trenerja Draga Grbavca. Tudi vzdušje v ekipi se je v primerjavi z lansko sezono popravilo. Njihov cilj je zgornja polovica lestvice, po besedah člana uprave Viliija Romiha, nekako do šestega mesta v drugi ligi. Na prvih prijateljskih tekmah smo videli solidne predstave Šentjurčanov, trener Grbavec pa je v ekipi napravil nekaj igralskih rošad, ki so se zaenkrat izkazale za dobre. Tako recimo lani "grogirani" napadalec Obrez skupaj z novincem Zdovcem igra suvereno v obrambnih vrstah.

Sezona se začne 16. avgusta, ko bodo Šentjurčani najprej gostovali v Novem mestu, že teden dni kasneje pa se bodo domači publiki predstavili v tekmi proti Zagorju. V klubu vabijo gledalce, da si pridejo ogledat prenovljeno ekipo. V tej sezoni bodo vse tekme ob nedeljah.

L. H.

Proti ukinitvi šolskega državnega prvenstva

19. junija je bil v Ipvčevi sobi Gostišča Bohorč razširjeni sestanek Društva šahovskih mentorjev Celje, ki se ga je udeležil tudi državni trener za mladinski šah Igor Jelen.

Razpravljali smo o sklepu Zavoda za šport o priključitvi Zasavja v Celjsko regijo, o kvalitetnejših šahovskih krožkih na šolah in o ukinitvi osnovnošolskih šahovskih državnih prvenstev.

Bili smo enotni, da je priključitev Zasavja v našo regijo velika finančna obremenitev za šole in za organizatorje tekmovanj. Z ukinitvijo državnih prvenstev se bi razvrednotili šahovski krožki na šolah in bi pričela upadati množičnost na tekmovanjih, kar sicer Ministrstvo za šport zagovarja. Z razširitvijo kadetskih lig na vse regije bi pridobili osnovo za osnovnošolska državna tekmovanja in zadovoljivo število tekmovanj za otroke, kjer prihaja do srečanja teorije s prakso.

M. Drobne

Aci Gajšek za šahovsko olimpijado

Slovenija kandidira za organizacijo šahovske olimpijade leta 2002, ki naj bi bila na Bledu ali v Portorožu.

Na povabilo predsednika Šahovske zveze Slovenije Milana Kneževiča je Aci Gajšek postal član upravnega odbora ŠZS in je bil tudi imenovan v začasni organizacijski odbor za šahovsko olimpijado leta 2002.

M. Drobne

NAGRADNA KRIŽANKA

REKA V DALMACIJI - ZEMALJA		8. ČRKA SLOV. ABECEDE	TOČNO OB 12. URI	SOL (ANGLEŠKO)	NASPROTNO OD MEHKE	KRSTNA ...?	ŠEŠKO ANDREJA	4. ČRKA SLOV. ABECEDE	NOV EVROPSKI DENAR	SESTAVIL: FRANC PEŠEC
REKA V ITALIJI - ADIGE										POSODA ZA ROŽE
GESLO										
ŠN SKRBLJO ZA LEPE NAGRADE		SLOV. ŠAH. VELEMOJSTER	SPODNJI DEL VOZILA					NEVARNI SONČNI ŽARKI		
MOŠKO IME							IRSKA REPUB. ARMADA			
KRAJ V AVSTRILI							KMEČKO VOZILO			
DELNIŠKA DRUŽBA							JOD		AVSTRILIJA	
TELESNA KULTURA				POSEL	PRVI SAMOGLASNIK		TROPSKA OVJALKA		NEKDANJA FORMOZA	
					RIBJE JAJČECE					PRVI DEL IMENA BRAZILSKEGA VELEMESTA
						PREMIK PO ZRAKU				
						VELEMOJSTER			NAMOČNEJŠA KARTA	
								SETI		
PESEM HVALNICA				PODJETJE V NOVEM MESTU						
				ITALIJA						
JUŽNI SADEŽ				IME LASTNICE GOSTIŠČA NA PONIKVI				VIŠINA VODE		
				OS. ZAIMEK				ORANJE		
JAZ (LATINSKO)				OS. ZAIMEK		ZELENICA V PUŠČAVI				15. ČRKA SLOV. ABECEDE
				DUŠIK	REKA V SIBIRIJI	AMPER				
					PRVA ČRKA					
MLADO DEKLE V REJNŠTUVU									REKA V AVSTRILI (TEČE SKOZI INNSBRUCK)	
					PRI JANEZU VAS LEPO POGOSTIJO	DEŠNI PRITOK DONAVE				

Nagrade za junijsko križanko podeljuje gostilna Moškotevc. Ploščo za dve osebi dobi Polona Arh iz Drobinskega. Večer ob dagnjah dobita Božena Arzenšek iz Pešnice in Marija Špes iz Vrbnega.

Graga Marot: Univerzalen športnik, ki prisega na nogomet

Naslov popolnoma ustreza opisu Grege Marota, 14-letnega Šentjurčana, ki je pravi športni zaljubljenec. Noben šport mu ni tuj; некоč je treniral tenis, pa atletiko, igral je tudi v ŠKL, na koncu pa se je odločil za nogomet. Pravi, da je vsak šport po svoje lep, vendar so njemu najbolj všeč kolektivne igre, kjer se vseskozi nekaj dogaja.

Grega trenira trikrat na teden, igra za starejše pionirje NK Šentjur, letos pa bo začel nastopati tudi za kadete. Njegove dobre igre so mu prinesle uvrstitev v pionirsko selekcijo celjske regije, zaigral pa je tudi za slovensko pionirsko reprezentanco. V obeh ekipah je kapetan moštva. Grega je napadalec, v osmih tekmah pa je za reprezentanco dosegel osem golov. Drugo leto bo zaključil z osnovnim šolanjem, najverjetneje pa se bo vpisal na gimnazijo. Končal je tudi osnovno glasbeno šolo, dolgočasje pa preganja z branjem žoge na malonogometnem igrišču. Je zelo ambiciozen, saj se morda želi некоč z nogometom ukvarjati profesionalno, čeprav ga zanima tudi menedžerstvo.

L. H.

Zmaga košarkaric v Portorožu

Konec junija so igralkе ŽKK Pletivat sodelovale na prijateljskem turnirju v Portorožu. Poleg njih so nastopale še ekipe Vipave, Sežane in Portoroža. Naše košarkarice so bile prepričljivo najboljše, saj so brez težav premagale vse tekmice. Kot je dejal trener Mackošek, so vse igralkе igrale odlično in napovedale dobro sezono. Nastopila je kombinirana kadetsko – mladinska ekipa, torej tudi povratnice iz Celja. **Lea Komerički, Tanja Mihevc, Polona Šumej in Petra Šafran** so sedaj tudi uradno članice Pletivata, saj se je uprava šentjurskega kluba uspešno sporazumno dogovorila s Celjani o prestopu. Tako bo klub v novi sezoni imel tri ekipe in v ta namen bodo angažirali še enega trenerja, ki bo najverjetneje pomočnik Mackošku, skrbel pa bo tudi za vadbene skupine v Dramljah. S treningi košarkarice začenjajo 1. avgusta, teden dni kasneje pa se bodo odpravile na desetdnevne priprave v Savudrijo.

L. H.

Kopljite globlje!

Nasvet velja KS Šentjur, ki se je divjega odlagališča pri Emu lotila očitno s premalim bagrom. Ponovni kupi smeti kažejo, da izkopani jarek ni zadostna zaščita pred vnetimi smetiščarji.

Rekordni hektarski donosi

Neurje, ki se je junija razbesnelo nad našo občino, je bilo očitno najhujše nad Okrogom pri Ponikvi. Tamkšnji kmetovalec je ocenil, da mu je na travnikih napravilo takole za okrog 150% škode. Dacarji, pozor! Ponkavljeni imajo v pridelovanju krme očitno vsaj dve letini in 6 košenj.

Kdor poje, dvakrat moli

Da ima Slomšek prav in da čas za molitev ni vstran vržen, dokazujejo tudi šentjurski "Ipacvi". Kako drugače kot z molitvijo in s čudežem bi uspeli pridobiti za svoj izlet po najbolj znanih božjih poteh Evrope tako radodarne sponzorje, kot je velenjski Vegrad.

Ribji samomor

Juljski samomor rib v Pešnici tik pred letošnjo otvoritvijo bazena, je odprl mnoge dileme. Nekateri menijo, da so protestirale zoper nesnago, ki priteka s športnega parka, drugi, da je šlo za solidarnostno akcijo z žabami, katerih nadebudni zarod je v bazenu izgubil življenjski prostor, tretji, da so se v Pešnico izlile nogometne nečednosti, katerih celo ribe ne prenesejo.

Županova napoved prometnih tokov

Sodeč po Malovrhovi razpravi v Državnem zboru se bodo v prihodnje jutranje informacije o prometnih tokovih v naši občini lahko glasile tudi takole: ceste so suhe, promet v Šentjurski občini teče normalno, le na mejnem prehodu pod Jezercami je daljši zastoj, ker je tajnik dobjanske občine g. Leskovšek, ki je hkrati tudi cestinar in mejni stražar, malo poležal.

Dolgi lasje in lepe oči

To poletje je med drugim zaznamovano tudi s tem, da mladoletnice neverjetno veliko fotokopirajo v blagovnici Resevna. Tiste, ki so uspele ohraniti kolikor toliko

hladno kri, pravijo, da je odgovor v dolgolasem mladeniču, ki zna poleg fotokopiranja tudi zelo lepo pogledati.

Izredno stanje na Prevorju

Po objavi podatkov, da je na Prevorju stopnja kriminalitete v preteklem letu narasla za kar neverjetnih 800 %, domačini zahtevajo policijsko postajo. Zaenkrat za varnost skrbijo še "trojke".

Rešitev za nogometaše

Šentjurski nogometni liderji so že navezali stike z rojakom Bogdanom Šalejem, da bi jim s pomočjo prijatelja Peleja zrihtal Ronalda vsaj za eno sezono.

Naš nogomet tudi na SP v Franciji

Iranski nogometaš Sadavi, ki je poizimi igral v Publikumovem dresu proti Šentjurju in so mu naši nogometaši pokazali, kako je treba igrati ter mu mimogrede premaknili nekaj kosti, tako da je moral tokoj domov, je odlično vnovčil svojo šentjursko šolo: na SP v Parizu je bil v Iranski reprezentanci zvezda.

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ

Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b

Tel.: 0609/623 028

POSLUJEMO

VSAK DAN OD 9. DO 12 IN OD 13. DO 16. URE,
SOBOTA OD 8. DO 12. URE.

NUDIMO VAM:

-STROKOVNO RAČUNALNIŠKO KONTROLO VIDA
-RAČUNALNIŠKO IZBIRO NAJLAŽJIH IN NAJBOLJŠIH VRST
STEKEL

-očesna ambulanta

OČALA VSEH VRST:

-FOTOSENZIBILNA
-BIFOKALNA
-MULTIFOKALNA (Z GARANCIJO)
-STANJŠANA
-PLASTIČNA

-SONČNA OČALA RAYBAN

-NAJBOLJŠE KONTAKTNE LEČE, MEHKE IN POLTRDE,
PROIZVAJALCA BAUCH & LOMB

CARL ZEISS, ESSLOR

-VSE DIOPTRIJSKE PODATKE VODIMO RAČUNALNIŠKO

Plaćilo možno
na več čakov

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

ELBA TRGOVINA
STORITVE d.o.o.

Ljubljanska 26, 3230 ŠENTJUR,
Tel./fax:063/743-151

VEDNO

- * PLINSKE PEČI
- * RADIATORJI
- * BAKRENE CEVI
- * BOJLERJI

UGODNO

- * plinske napeljave
- * oljne napeljave
- * elektroinštalacije
- * vodovod

MONTAŽE: elektro - plinske
centralne - meritve